СЕРЕДА, 8 ЛЮТОГО 2006 РОКУ. № 24 (3774)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

ЗА СУСПІЛЬНИЙ ДІАЛОГ, РІВНОВАГУ, ПЕРЕДБАЧУВАНІСТЬ

З виступу Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА на відкритті дев'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 7 лютого 2006 року

Не вперше і не востаннє в історії України будуть сесії Верховної Ради, виразно позначені і пройняті виборчим змістом.

Не вперше і не востаннє наші погляди і настрої, політичні уподобання й незгоди виплескуватимуться у крутій і гарячій, до гострих зіткнень, полеміці.

Водночас особливість нинішнього періоду в тому, що вслід за президентськими виборами має бути вперше легітимно сформоване керівництво держави на всіх рівнях.

По суті, це вибір майбутнього. І вже сьогодні очевидно, що він може датися нам високою ціною і потребуватиме особливої відповідальності.

Тому цілком природно і зрозуміло, що у Верховній Раді, нинішній її діяльності домінуватиме політична складова.

Наше завдання — зробити все, щоб вона слугувала підтриманню суспільного діалогу, атмосфери рівноваги та передбачуваності у країні.

Наше завдання — упередити й не допустити будь-яких стихійних чи свідомо організованих збурень, нецивілізованих виявів.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Дотримуватися кодексу чесності і порядності

Ранкове засідання 7 лютого

Учора було офіційно відкрито дев'яту сесію Верховної Ради України нинішнього скликання. У церемонії відкриття, окрім власне депутатів, взяли участь члени уряду на чолі з Юрієм Єхануровим, керівники судової гілки влади, правоохоронних органів, голова ЦВК та інші державні мужі.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРОТКО

■ Очікується, що у четвер, 9 лютого, Президент України Віктор Ющенко виступить у парламенті зі щорічним посланням до Верховної Ради. У зв'язку з цим у кулуарах парламенту буде розгорнуто виставку, присвячену діяльності глави держави (УНІАН).

■ У Криму тривають роботи з ліквідації аварії, через яку без тепла і води залишилися 6 населених пунктів.

■ У Запоріжжі через аварію понад 4 тисячі жителів залишилися без водопостачання.

■ Поліграфкомбінат «Україна» виготовить 740 тисяч відкріпних талонів, про це заявив голова ЦВК Ярослав Давидович.

■ Уряд прийняв Держпрограму розвитку архівної справи на 2006—2010 роки.

■ НОВИНИ

Шахти потрібно не закривати, а приватизувати

Свій рецепт відродження вугільної промисловості днями оприлюднив голова Львівської обласної адміністрації Петро Олійник. Він вважає, що збиткові шахти слід не закривати, а приватизувати. «Приватний інвестор, уклавши деякі інвестиції в шахту, може продовжити її роботу ще на десятки років», — заявив він на прес-конференції у Львові. Водночас Петро Олійник виступив проти передачі в приватні руки прибуткових шахт.

Голова облдержадміністрації впевнений, що вугільна галузь у Львівській області має гарні перспективи, бо через подорожчання газу зросте вартість вугілля. Крім того, запаси «чорного золота» в регіоні оцінюють у 1 млрд. тонн, що робить перспективним відкриття нових шахт, **повідомляє «Інтерфакс-Україна»**.

Дітей з Алчевська обігрівають, але вони все одно мерзнуть

Більш як сто дітей та десять педагогів з двох шкіл Алчевська прийняв санаторій «Збруч», що в Гусятині на Тернопільщині. Вони житимуть тут доти, доки в їхньому рідному місті усуватимуть наслідки аварії тепломереж. За словами голови Гусятинської райдержадміністрації Василя Триснюка, дітей тут навчатимуть, забезпечать належне харчування, оздоровчу, відпочинкову програми.

А на Івано-Франківщині майже 300 дітей з Алчевська навчатимуться і набиратимуться сил у лікувально-оздоровчих закладах «Карпати» Долинського та «Сокіл» Галицького районів.

Тим часом бригади прикарпатських та тернопільських спеціалістів допомагають алчевським службам латати діри в комунальному господарстві, **повідомляють наші власні кореспонденти Любов ЛЕВИЦЬКА та Дарина НАЗАРЧУК**.

(Продовження теми на 4-й стор.).

Жертви холоду

Від переохолодження в Україні в період із 16 січня загинули вже 738 людей. Майже 4500 госпіталізовано з обмороженнями. Такі дані оприлюднила днями прес-служба Міністерства охорони здоров'я України. Найбільше загиблих від переохолодження і обморожень зареєстровано в Донецькій (117), Херсонській (66), Харківській (64), Дніпропетровській (45) областях, а також у Криму (77).

(Закінчення на 3-й стор.).

Аварійна посадка в Сімферополі

У вівторок вранці в аеропорту Сімферополя здійснив аварійну посадку літак Боїнг-757-200. Лайнер, що належить московській авіакомпанії «ВИМ-авиа», виконував рейс за маршрутом Москва—Анталія, **повідомляє прес-служба Головного управління МНС України в Криму**. Літак, на борту якого перебували 213 пасажирів та 6 членів екіпажу, благополучно приземлився. Фахівці перевіряють причини неполадок.

До Конституційного Суду на експертизу надійшов законопроект про внесення змін до Конституції України про систему місцевого самоврядування (№ 3207-1). (Прес-служба КС)

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Адмінресурсу — ні!

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин зустрівся з головою Місії ОБСЄ зі спостереження на парламентських виборах в Україні Любомиром Копаєм.

«Парламентські вибори мають відбуватися чесно і демократично», — на цьому наголосив глава парламенту і додав: «Треба унеможливити застосування адмінресурсу». Л. Копай повідомив, що він розпочав зустрічатися з лідерами політичних партій і блоків, але сьогоднішня зустріч з Володимиром Литвином відбувається як з Головою Верховної Ради, а не лідером політичної сили. Він також зауважив, що з інтересом довідався про створення спеціальної парламентської комісії з моніторингу виборчого процесу і висловив бажання зустрітися з її членами після остаточного сформування.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Ім'я Батьківщини на Вогняній Землі

Команда із шести українських мандрівників на катамарані «Атлантик» досліджувала безіменний льодовик у Чилі і дала йому назву «Льодовик Україна», **повідомляють «Українські новини»**.

«Наша експедиція свідчить, що часи географічних відкриттів ще не минули», — заявив капітан «Атлантика» Сергій Коротєєв.

Чилійська влада видала мандрівникам офіційний сертифікат, який підтверджує, що екіпаж катамарана під українським прапором пройшов до цього льодовика і дав йому назву.

Перший рік без боргів

Уперше за останні п'ять років «Запоріжелектротранс» завершив минулий рік без боргів із зарплати. Для цього з міського бюджету було виділено 12,5 млн. грн. Тепер підприємство може не тільки виживати, а й розвиватися. Програма фінансової підтримки КП «Запоріжелектротранс» на цей рік передбачає 14 млн. грн. на компенсацію проїзду пільговиків і 3,25 млн. грн. на придбання чотирнадцяти нових тролейбусів. До речі, торік місто купило сім дніпропетровських тролейбусів, **повідомляє наш власний кореспондент Ігор САМОЙЛЕНКО**.

Цукор дорожчає тепер уже й узимку

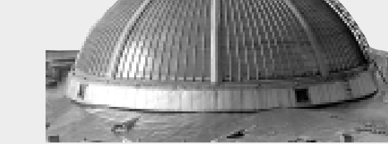
Протягом останніх двох тижнів різко підвищилися ціни на цукор. У столичних магазинах він уже коштує в середньому 4,5 гривні за кілограм. А, приміром, на Луганщині — 4,30 грн. Там найпривабливіші для покупців ціни зберігаються у великих супермаркетах, а найвищі, хоч як це дивно, зафіксовано на ринках. Пояснюється це тим, що великі торгові фірми мають достатній запас продукту на своїх складах. Однак, як зазначає начальник обласної держінспекції з контролю за цінам Георгій Віскін, залишки цукру в основних регіональних операторів на ринку сьогодні значно скоротилися: з 450 тонн до 40—50 тонн.

Облдержадміністрація має намір стабілізувати ситуацію. Прийнято рішення шукати додаткові джерела закупівлі солодкого продукту і, крім того, звернутися до уряду з проханням виділити для області додаткові обсяги цукру з Держрезерву, **повідомляє наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА**.

Дипломатичні аргументи вичерпано. Настав час адміністративних

У Вінницькій області встановлено мінімальну закупівельну ціну на молоко. Усім молокопереробним підприємствам краю, незалежно від форми власності, нині треба платити за кілограм заготовленої сировини не менше гривні. Таке рішення прийнято на засіданні регіональної погоджувальної комісії з питань координації міжгалузевих відносин на ринку тваринницької продукції, **повідомляє прес-служба Вінницької облдержадміністрації**. Як було зазначено на засіданні, через санкції з боку Росії підприємства області втратили 46 відсотків ринку збуту своєї продукції. За попередніми оцінками, втрати для регіону становлять близько трьох мільйонів гривень.

(Продовження теми на 6-й стор.).

Верховна Рада прийняла — відкрито і законно — рішення щодо Кабінету Міністрів. Розгорнулися масовані нападки на найвищий представницький орган українського народу. У стилі, який мимоволі навіює недобрі асоціації — з навішуванням ярликів на кшталт «п'ята колона», «деструктивні антинародні сили» тощо

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Дотримуватися кодексу чесності і порядності

(Початок на 1-й стор.).

Особливістю нинішнього моменту назвав у своєму виступі Голова Верховної Ради України Володимир Литвин формування керівництва держави в результаті парламентських виборів слідом за президентськими. Слово керівника парламенту було загалом критичним. Він констатував, що Конституція України сьогодні не діє. «Врозумленої» стратегії розвитку держави, за його словами, не отримано. Було сказано також, що в роботі нинішньої сесії домінуватиме політична складова. Але загалом, за висновком В. Литвина, політична карта сесійної зали після найближчих парламентських виборів навряд чи істотно зміниться, хоча, як було сказано, це вже буде зовсім інша Верховна Рада.

Керівник парламенту не став закликати підписувати черговий політичний меморандум, а просто дотримуватися кодексу чесності і порядності. Він висловився за створення спеціальної парламентської комісії з моніторингу виборчого процесу, яку мали б очолювати ветерани депутатського корпусу Георгій Крючков та Ігор Юхновський.

Серед першочергових завдань парламенту в останні дні і тижні його діяльності було визначено прийняття рішень з усіх президентських і урядових законопроектів, у тому числі й ветованих главою держави, аналіз виконання державного і місцевого бюджетів та розгляд стратегічних для народу питань у житлово-комунальному та аграрному комплексах. Керівник парламенту пропонує зажадати від уряду цілісної програми розвитку України на найближчий період, прийняттЯ зумовлених конституційною реформою законопроектів про Кабінет Міністрів, про Регламент Верховної Ради та інших.

У проекті порядку денного нинішньої сесії — 450 питань і лише три пленарні тижні для їх розгляду. Тому парламентаріям насамперед довелося визначитися з тим, як упоратися з такою проблемою. Голосувати за цілісний документ — перелік питань до розгляду, виявилося непросто. Документ підтримали лише 153 народні депутати. Не голосували «за» представники «Регіонів України», СДПУ(о), комуністи. Останні вустами свого лідера Петра Симоненка висловилися категорично проти низки законопроектів, що передбачають реабілітацію жертв політичних репресій в Україні, передусім реабілітацію вояків ОУН-УПА. У відповідь їхній політичний опонент з Народного руху України Ярослав Кендзьор нагадав про найсвіжішу резолюцію Парламентської асамблеї Ради Європи з приводу засудження злочинів тоталітарних комуністичних режимів і місце та роль у цьому Компартії України. «Наша Україна» пропонувала доповнити перелік порядку денного сесії законопроектами зі змінами до законів про ціни і ціноутворення, про соціальний податок, спрощення підприємницької діяльності. 228 народних депутатів попередньо підтримали перелік питань порядку денного з певними вилученнями. Однак представник Президента України у Верховній Раді Юрій Ключковський нагадав, що серед вилучених можуть бути і законопроекти, що передбачені Президентом як невідкладні, а їх відповідно до рішення КС парламент зобов'язаний розглядати. Вирішили дочекатися висновків юридичної служби парламенту. Зійшлися також на пропозиції представника «Нашої України» Рефата Чубарова ще раз на раді керівників груп і фракцій узгодити позиції, а потім приймати остаточне рішення.

Більшістю голосів парламентарії внесли зміни до Регламенту і, отже, дозволили самі собі вислухати у вівторок, а не в середу, як було раніше, заяви від імені депутатських груп і фракцій. У них, зрозуміло, йшлося про злободенні проблеми держави, зокрема, про ситуацію в Алчевську, обставини підписання газових угод і таке інше. Депутат Микола Нощенко навіть запропонував поставити ще раз на голосування рішення про відставку уряду.

А потім парламентарії перейшли до розгляду вівторкового порядку денного. Серед перших — законопроект про холдингові компанії України, ратифікація Рамкової угоди між Україною та Європейським інвестиційним банком. Пізніше цього дня заплановано до розгляду зміни і доповнення до законів про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, про фіксований сільгосподаток, про запобігання використанню фальсифікованих агрохімікатів. Заплановано розглянути також норми, які передбачають гуманізацію відбування покарань, посилення відповідальності за незаконний обіг зброї, є законопроект про паспорт громадянина України. А загалом більш як 20 законопроектів.

Анатолій БЕНЬ.

За суспільний діалог, рівновагу, передбачуваність

З виступу Голови Верховної Ради України Володимира ЛИТВИНА на відкритті дев'ятої сесії Верховної Ради України четвертого скликання 7 лютого 2006 року

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

(Початок на 1-й стор.).

Доречно нагадати, що пропорційна виборча система покладає неабияку відповідальність на лідерів партій та блоків, парламентських фракцій.

Сьогодні від вас, шановні колеги, як ніколи, залежать працездатність депутатського корпусу, налаштованість та результативність роботи всієї Верховної Ради.

Не закликаю підписувати чергові меморандуми чи інші документи, ціна яких уже добре відома. Давайте просто дотримуватися неписаного кодексу професійної честі, порядності та колегіальної доброзичливості.

Звертаюся насамперед до тих, хто вбачає свій основний політичний та креативний ресурс у безпардонній критиці парламенту, часткою якого є сам. Якщо це просто прощання, то робиться воно не кращим чином.

Ми маємо право й підстави сказати: і сьогодні, і завтра нам не буде соромно дивитися людям у вічі за дії Верховної Ради, особливо в останній період.

І за те, насамперед, що не стали маніпулятивним парламентом.

І за те, що у дні справді політичної кризи, жорсткого протистояння не схибили в оцінках ситуації та виборі засобів її нормалізації, відведення від України реальної загрози громадянського конфлікту.

Не спокусившись на поради сторонніх, парламент продемонстрував і довів незалежність своїх позицій, самодостатність і найвищу державну сутність.

Переконаний, що ми здатні витримати таку лінію і зараз. Витримати всупереч і нинішній кампанії з дискредитації Верховної Ради, і непростим процесам, що їх несуть з собою виборчі перегони.

Головне — щоб люди мали змогу зробити усвідомлений вибір. А те, що вони сьогодні хочуть змін, засвідчує висока прогнозована явка на виборчі дільниці.

У зв'язку з цим важливо, щоб Верховна Рада не піддалася на вже традиційні заклинання і не дала втягнути себе у ритуальні процедури, начебто спрямовані на забезпечення чесних, демократичних і прозорих виборів, на осуд та недопущення адміністративного ресурсу.

Подивіться: скільки вже про це говориться й пишеться, а понад 80 відсотків людей все ж залишаються при думці, що наступні вибори відбудуться з порушеннями. Очевидно, для цього є підстави.

Для того, щоб слова і надалі не розходилися з реальною практикою, маємо застосувати всі парламентські можливості.

До них я відношу, зокрема, утворення спеціальної комісії з моніторингу виборчого процесу. Пропоную, щоб її очолили такі поважні й авторитетні люди, як Георгій Крючков та Ігор Юхновський. Додатковою гарантією об'єктивності їх роботи буде те, що обидва прийняли рішення завершити свою парламентську діяльність.

Хотілося б бачити у складі цієї комісії також представників інститутів громадянського суспільства, ЦВК, суду, правоохоронних органів — звісно, за їхньої згоди.

Характерною особливістю нинішньої ситуації є і те, що в нашій у черговий раз поспіхом перереформованій і через це ще далеко не впорядкованій державі на політичному рівні загострюється дискусія щодо повноважень та взаємовідносин гілок влади, рівня їхньої відповідальності за долю України. Подекoли доходить до тремтіння і праведного гніву в голосі: мовляв, зраджуються національні інтереси, мають місце антинародна діяльність та економічні диверсії — і все інше у тому ж ключі.

При цьому вже не помічається, що в Україні наростає криза управління, яка може перерости у кризу державності.

Час уже врешті-решт виходити з того, що відповідальність передбачає, окрім усього іншого, і здатність до об'єктивних оцінок, до визнання власних помилок без їх приховування або перекладання на інших. І до усвідомлення необхідності говорити правду — суспільству і самим собі.

Сьогодні в Україні маємо неймовірну та неприйнятну з усіх точок зору колізію.

Верховна Рада прийняла — відкрито і законно — рішення щодо Кабінету Міністрів. З причин, які всім нам, сподіваюся, зрозумілі й очевидні, робиться вигляд, наче нічого не сталося. Більше того, розгорнулися масовані нападки на найвищий представницький орган українського народу. У стилі, який мимоволі навіює недобрі асоціації — з навішуванням ярликів на кшталт "п'ята колона", «деструктивні антинародні сили» тощо.

І, звісно, з організованим публічним осудом.

Ця «війна слів» закладає міну вже і під майбутній парламент, обмежуючи чи й унеможливлюючи в ньому перспективи блокування, діалогу та співпраці. А в широкому плані це є не що інше, як знак відсутності адекватного розуміння та цивілізованого сприйняття ролі політичних і державних інститутів.

Треба просто визнати, що Конституція в Україні сьогодні не діє. Більше важать суб'єктивізм, вказівки й директиви.

Хоча, як колись було сказано, не треба плутати Вітчизну з начальством.

Сьогодні, думається, той піковий момент, коли особливо потрібні як консолідована позиція парламенту, так і вміння відповіси на суспільну потребу в стабільності та передбачуваності практичними і результативними діями на всіх напрямах розвитку держави та суспільства. А також, і це хотілося б підкреслити особливо, вписати таку партитуру для наступного складу Верховної Ради, яка дозволила б йому органічно увійти в повноцінну роботу.

Для цього потрібно:

Перше. Прийняти рішення з усіх президентських та урядових законопроектів і щодо ратифікації міжнародних угод, а також розглянути закони, до яких Президент України застосував право вето.

Друге. Зажадати від Кабінету Міністрів невідкладного представлення програми економічного та соціального розвитку України на 2006 рік і не підміновати її якимись сурогатами. На цій основі розпочати роботу над комплексним внесенням змін до Державного бюджету на 2006 рік.

Пам'ятаючи при цьому, що в Україні має набути особливого звучання тема дорогої робочої сили і, відповідно, високих соціальних стандартів.

Третє. Проаналізувати, предметно й об'єктивно, виконання Державного бюджету за 2005 рік і організацію виконання Державного бюджету на 2006 рік. Це потрібно й тому, щоб суспільству не нав'язувалися маніпуляції замість очевидних реалій, щоб не плутали бюджет з виборами, а тим більше не розглядали його як виборчий інструмент, діючи за принципом: після 26 березня — хоч потоп.

Четверте. Приступити до перегляду Бюджетного кодексу України. Не можна й надалі тримати області, міста і райони на короткому бюджетному повідку, домагаючись у такий спосіб лояльності до влади.

П'яте. Розглянути питання, що набули особливого звучання і стають ключовими чинниками національної безпеки: житлово-комунальне господарство, агропромисловий комплекс та енергетична сфера. Алчевськ сьогодні стукає у кожний населений пункт, це сигнал тривоги для всієї України.

Шосте. Опрацювати закони, що зумовлені новими конституційними реаліями. Зокрема: про Кабінет Міністрів, про Президента, про референдум. Прискорити роботу над новим Регламентом Верховної Ради. Усе це має мінімізувати можливі негативні наслідки виборів.

А загалом пропонується розглянути протягом двох місяців більш як 450 питань. З них половина має виразний соціально-економічний характер.

Кому, як не нам, шановні колеги, продемонструвати, що Україна може і повинна розвиватися, що називається, штатно і прогнозовано, на основі прагматизму, почуття міри і здорового глузду, без постійного навертання до минулого та перегляду його оцінок, без імпульсивних рефлексій, метань від одних векторів до інших — як у внутрішній, так і у зовнішній політиці.

Хіба не зрозуміло, що рецепти державного розвитку слід шукати не за Чопом чи Хутором-Михайлівським, а в себе? Вони в Україні, і в цій залі, і на Банковій і на Грушевського, і в науково-освітніх та трудових колективах. Вони у серцях і помислах наших людей.

Хіба не зрозуміло, що розбурханій країні незмірно потрібніші загальнонаціональний консенсус та порозуміння для вибудови гідного життя, аніж безуспішний поки що стукіт у європейські двері та випрошування безвізового режиму на й без того переповненому остарбайтерами західному напрямку?

Чи, може, на користь нашій державній і суспільній справі підуть завзяті підкопи під ще не імплементовану, але вже досить скомпрометовану цим конституційну реформу?

Ні. Бо доля кладе на терези сучасної української історії надто різні і, більше того, несумісні поняття — міру суспільної відповідальності, оптимальний розподіл владних повноважень, а з другого боку — вкорінену вже схильність діяти за принципом старшого у державі.

Разом з тим Україна так і не отримала врозумливої стратегії свого розвитку.

Сподіватимемося, що нова Верховна Рада визначить засади внутрішньої і зовнішньої політики держави. А ми маємо закласти їй для цього необхідну основу.

Кажу все це з усвідомленням того, що політична карта парламентської зали навряд чи істотно зміниться — здебільшого будуть уточнення в її розкладах та пропорціях. Але все-таки це буде вже зовсім інша Верховна Рада України.

Толерантність — не завада

Головне сьогодні — зберегти можливість для того, щоб ми могли спілкуватися і після завершення виборів. На цьому наголосив Голова Верховної Ради України Володимир Литвин під час урочашного вручення Почесних грамот Верховної Ради групі народних депутатів. Серед нагороджених — Людмила Кириченко, Валентин Ландик, Андрій Клюєв, Микола Оніщук, Віктор Пінчук, Ольга Гінзбург, Олександр Стоян та інші. «Бо те, що відбувається сьогодні у владі: навішування ярликів з лексикону 37-го року, — руйнує можливість до подальших взаємних дій у Верховній Раді і в суспільстві загалом», — додав глава парламенту.

Володимир Литвин подякував колегам за спільну роботу. «Це був складний, відповідальний період і величезна школа для кожного з нас», — зазначив він. На думку глави парламенту, було б добре, якби люди, маючи такий досвід, потім використовували його в інших інституціях. Бо нині, за словами Голови Верховної Ради, складається парадоксальне враження: працювали разом, знаходили порозуміння у складних питаннях, а, перейшовши у виконавчу структуру влади, почали говорити, що ми — нова влада, а Верховна Рада стара.

Володимир Литвин висловив сподівання, що цю каденцію Верховної Ради буде завершено цивілізовано. А для цього, переконаний він, до сесійної зали треба виносити лише питання, які мають спільну точку зору. Все інше — може зачекати до кращих часів.

Олена ГОРБУНОВА.

■ ФОТОФАКТ

У Святошинській РДА столиці відбулися урочисті збори, присвячені 100-річчю з дня народження авіаконструктора Олега Антонова. Кращим працівникам АНТК ім. Антонова вручили грамоти і цінні подарунки.

***На знімку:* голова Святошинської РДА Володимир Мазепа *(праворуч)* вручає подяку й іменний годинник механіку Валерію Марченку.**

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Як прийти до процвітання

Вчора в Києві розпочала роботу II Міжнародна конференція інвесторів «Шлях до процвітання», **передає «Інтерфакс-Україна»**. Виступаючи перед учасниками, в. о. міністра економіки Арсеній Яценюк закликав інвесторів не чекати результатів виборів до парламенту в березні 2006 року, а вкладати кошти в українську економіку вже нині. Водночас перший заступник глави НБУ Анатолій Шаповалов повідомив, що Нацбанк має намір обмежити входження іноземного державного капіталу в банківську систему України.

Про обсяги і ціни на газ довідаємося сьогодні?

Сьогодні уряд обіцяє показати, які контракти і додатки стосовно постачання газу Україна підписала з Росією. Тим часом напередодні презентації українська делегація все ще продовжувала в Москві переговори на рівні компаній з ВАТ «Газпром». Про це і про те, що у зв'язку з черговими морозами Україна знову перевищила ліміти споживання газу в середньому на 70 млн. кубометрів на добу, повідомив в.о. Прем'єр-міністра Юрій Єхануров.

На сьогоднішньому засіданні Кабміну, за словами Єханурова, буде вже остаточно підписано всі документи, і тоді можна назвати всі цифри стосовно обсягів газу і ціни та давати необхідні роз'яснення. При цьому уряд упевнений, що може обмежити верхню ціну газу навіть за умови встановлення неврегульованого тарифу для СП «Укргазенерго».

Коли буде підписано міжурядову газову угоду між Україною і Росією, яка має гарантувати виконання домовленостей на рівні компаній, як і раніше, невідомо. «З міжурядовою ми ще не домовилися», — заявив Юрій Єхануров.

У зв'язку з перевищенням лімітів споживання Україною газу прем'єр висловив здивування, що в країні не відбуваються дискусії навколо необхідності енергозбереження. «Усіх цікавить одне: як створюється газове спільне підприємство, — і нікому немає діла до того що ми вдвічі більше, ніж Польща, споживаємо газу», — сказав Ю. Єхануров. Мабуть, прем'єр не помітив, що зразково-показові дискусії проходять, і дуже жваво. Ось тільки далі розмов справа не йде. А в цей час Росія продовжує звинувачувати Україну у відборі газу і готує нам рахунок на кругленьку суму. Окрім Росії, з критикою українського уряду виступила Італія, хоча раніше представники Євросоюзу заявляли, що ЄС з розумінням ставиться до дій української влади, з огляду на сильні морози. Крім Італії, нестачу газу також відчули Польща, Угорщина і Туреччина. Однак вони поки що не скаржаться на Україну.

Міліцейський зв'язок — бюджетним та операторським коштом

У 2006 році всі дільничні міліціонери України одержать безлімітні спецпакети мобільного зв'язку, за які буде сплачено з держбюджету. Про це повідомив в.о. міністра внутрішніх справ України Юрій Луценко, **передає УНІАН.**

Нинішня вартість «міліцейського безлімітника» — 20 гривень, однак завдяки оголошеному серед операторів мобільного зв'язку тендеру його ціна може ще знизитися.

Головний міліціонер також повідомив, що зв'язком і транспортом забезпечуватимуть не лише дільничних міліціонерів, а й їхніх громадських помічників, яких в Україні, за його даними, має бути не менш як 20 тис. осіб.

Жертви холоду

(Початок на 1-й стор.).

За даними на вчорашній день, жертвами другого сильного похолодання за цю зиму стали 8 осіб; 99 — госпіталізовано. Загиблі переважно представники асоціальних верств населення, **передає «Інтерфакс-Україна».**

Через сильні морози страждає й освіта. Уже втретє школярі Луганської, Харківської областей, а також Сум залишилися вдома. Там зафіксовано 27—30 градусів морозу. У тих школах, які, незважаючи на погодні умови, працюють, різко скоротилася відвідуваність. На уроки приходить менш як половина учнів. Багато батьків не пускають дітей на вулицю, побоюючись за їхнє здоров'я.

■ ТЕМА

Базарна економіка

Арсенал лозунгів і закликів політичних партій не новий: усе про тих само бандитів, чиє місце у в'язниці, й начебто нових людей, котрі допровадять їх туди «не словом, а ділом». Торік ми переконалися, чого варті гасла. Нині претенденти на участь в управлінні державою, очевидно, розраховують на простаків — нас з вами, бо пропонують таке само. Й жодна політична партія не розповідає, як саме досягатиме молочних рік і кисільних берегів.

А що це непросто, ми пересвідчилися на прикладі так званої продовольчої війни з Росією. Ті, хто намагається виправдати недолугість уряду в цьому питанні, звинувачують у підступності Росію, котра, відмовившись від нашої м'ясо-молочної продукції, кривдить українського виробника.

Подивімося на проблему з іншої точки зору. Наприкінці грудня на засіданні РНБО розглядався стан нашої економіки. Відзначалося, що дефіцит харчів, потрібних для нормальної життєдіяльності, становить 40 відсотків — ми в чотири рази відстаємо від розвинених країн (у «Голосі України» за 31 січня є низка публікацій на цю тему). Під час начебто оголошеної Росією продуктової війни у ЗМІ з'явилася інформація, яку підтвердило і Мінагропромполітики: в Одесі виявлено 400 «нічийних» контейнерів з м'ясом невідомого походження, котре мали відправляти до Росії, яка напередодні вже висловила протест, що під виглядом української яловичини вона одержує індійську буйволятину. А також про теплохід, завантажений м'ясом з карантинних зон світу. Водночас ділова преса повідомила: в нас лише два молочні заводи мають міжнародні сертифікати, а решта — лише зареєстровані в Україні фірми...

Саме тоді міністр агропромислової політики скаржився на погану Росію, котра вимагає від України «здачі»... комерційної таємниці. Приміром, чи надійні українські підприємства-експортери, яка в них репутація, до яких інших країн вони продають продукцію. Власне, те, без чого покупець на ринку не укладатиме жодної угоди. То до чого тут комерційна таємниця? Росія створює цивілізований ринок і не хоче, щоб до неї приходили невідомі люди й гнали з України невідомо який товар, а простіше — наводить лад передовсім у власній державі.

Та це — з іншої площини. Поверімося до нашої яловичини та сирів. Пам'ятаєте «фішку» уряду Юлії Тимошенко «Контрабанді стоп!»? Невдовзі навіть заявлялося, що з цим лихом мало не покінчено. У такому разі, чиє ж тоді підозрілої якості м'ясо чекає на відправлення з Одеського порту? Хіба не контрабандне?

Але це все-таки не найцікавіше. За статистикою, в Україні бракує майже 50 відсотків продуктів тваринного походження. Водночас їх експорт становить: м'яса — 40, молока 60 відсотків від загального виробництва. Тут слід звернутися до торгової схеми, запровадженої Тимошенко й реалізованої Баранівським. Це вони вимагали від парламенту нових і нових квот на завезення дешевого імпортного м'яса, бо торік його бракувало 400 тис. т. Розгадка проста: наше м'ясо дороге й не може конкурувати на західних ринках, тому доправляємо його до Росії. Водночас на внутрішній завозимо дешеве з Польщі. Якщо 2004 року імпортовано 635 голів свиней, то за січень—жовтень 2005-го вже 107841 — в 170 разів більше! А зараз хай хтось скаже, що польське м'ясо в наших магазинах дешевше, ніж українське. Закуповували справді задешево, а продавали, як завжди. Водночас, приміром, у США обсяги експорту зберігаються на рівні 10 відсотків внутрішнього продукту. В Європі не більш як 20—30 відсотків — для того, щоб внутрішнє виробництво забезпечило ритмічність роботи економіки.

Що в результаті маємо ми? Варто було Росії відмовитися від нашої м'ясо-молочної продукції, як з'ясувалося, що цей дефіцит на внутрішньому ринку... немає куди подіти, оскільки ніша зайнята імпортними, начебто дешевими, сирами й м'ясом. Даруйте, але це не має стосунку до ринку: ми побудували базарну економіку, яка залежить від усіх і вся. Й продовжуємо гробити своє, завозячи аргентинське.

Тим часом чомусь майже не коментують дані Держкомстату про дисбаланс у зовнішній торгівлі: на початок минулого року позитивне сальдо становило 7 млрд. дол. За 11 місяців 2005 року негативне сальдо становило 1,3 млрд. дол. Пропоную ідею для програмних партій: запитати у влади, яка, замість того щоб розвивати виробництво, пішла найлегшим шляхом створення торгових схем, як вона виходитиме із ситуації? І як сталося, що красиві слова перетворилися на жалюгідні діла, до того ж без будь-якої за це відповідальності?

І, насамкінець, застереження політикам: не розкидайтеся гаслами, якщо не знаєте, як їх реалізувати. Адже колись ми з вас за це спитаємо...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ІРАН

Чергові вимоги...

Тегеран зажадав від МАГАТЕ зняти зі своїх ядерних об'єктів усі пломби, якими вони опечатані, і камери спостереження. Кінець наступного тижня — останній термін виконання вимоги. За день до цього іранські представники заявили про цілковиту готовність своїх підприємств виробляти збагачений уран у промислових масштабах. Крім того, Тегеран не раз говорив про намір перестати виконувати положення додаткового протоколу до договору про нерозповсюдження ядерної зброї. А тим часом голова Комітету із закордонних справ сенату конгресу США Річард Лугар закликав Раду Безпеки ООН запровадити жорсткі санкції проти Ірану в разі невиконання міжнародних угод.

ІТАЛІЯ

Відпочинок закінчився трагедією

Дванадцять чоловік загинули внаслідок аварії туристського автобуса в Римі. Потерпілі — туристи з Туреччини, громадян із країн СНД в автобусі не було. Всього в автобусі перебував 31 чоловік. Четверо поранених нині в дуже тяжкому стані, ще п'ятеро — у стані середньої тяжкості. Аварія сталася на дорозі, що веде з високого пагорба Монте-Маріо, з якого відкривається одна з найкрасивіших панорам міста. За деякими даними, причиною катастрофи автобуса могло стати зледеніння дороги, за іншими — поломка автобуса.

БЕЛЬГІЯ

Стільникових операторів примусять знизити ціни

Щоправда, тільки на міжнародний роумінг у країнах —членах ЄС. Адже в разі, якщо оператори стільникового зв'язку країн Євросоюзу не знизять до квітня тарифи на міжнародний роумінг, Єврокомісія зобов'яже їх зробити це законодавчим шляхом. З таким застереженням виступила комісар ЄС з питань інформаційного суспільства і ЗМІ Вів'ян Рединг. Адже у вищому органі виконавчої влади ЄС вважають, що тарифи на міжнародні переговори у країнах — членах цієї організації є невиправдано завищеними.

НІМЕЧЧИНА

Причина НП невідома

У баварському місті Тегінг-ам-Інн обвалився дах супермаркету оптової торгівлі. Поки що невідомо, чи є потерпілі серед покупців, які були там, і що спричинило НП. Багатьох людей заблокувало в супермаркеті. На час, коли верстався номер, на місці події працювали рятувальники.

США

Пожежа може дістатися заповідника

В американському штаті Каліфорнія лютують сильні лісові пожежі. Рятувальні служби вже евакуювали жителів 1500 будинків у районі Оранж. Стихія знищила 480 гектарів лісу. Вогонь підійшов близько до національного заповідника «Кліввенд нешнл форест», а в небі довкола Лос-Анджелеса з'явився коричневий смог.

НОВИНИ

СЕРЕДА, 8 ЛЮТОГО 2006 ■ № 24 (3774)

Лондонська поліція поновила розслідування діяльності вояків дивізії «СС Галичина» під час Другої світової війни

Уряд призначив актрису Наталю СУМСЬКУ головою Національної експертної комісії із захисту суспільної моралі

■ У НОМЕР

Всеукраїнська нарада подала сигнал «SOS»

Чернігів. Учасники Всеукраїнської наради про стан та перспективи розвитку вітчизняного виробництва товарів легкої промисловості вирішили звернутися до РНБО з огляду на критичну ситуацію в галузі. Реальну загрозу вони вбачають в експансії на ринок України товарів низької якості. На нараді зазначалося, що у 2005 році імпорт продукції легкої промисловості перевищував експорт в 1,4 разу. Крім того, триває масоване завезення товарів легпрому з Китаю, частка якого в загальному імпорті становить 50—60, а по взуттю — 83 відсотки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

У столичному Міжнародному виставковому центрі на Броварському проспекті, 15 відкрито міжнародну спеціалізовану виставку одягу та аксесуарів «Мода. Україна. Весна—2006».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Інвалідам по зору — допомогу від міста

Протягом року київська міська влада надаватиме щокварталу доплату до пенсії або державної соціальної допомоги у розмірі 50% від суми абонентної плати за користування телефоном (за місяць) інвалідам II групи по зору, які одержують пенсії в органах Пенсійного фонду України або отримують державну соціальну допомогу відповідно до законів України «Про державну соціальну допомогу інвалідам з дитинства та дітям-інвалідам», «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам» в органах праці та соціального захисту населення та які не мають пільг з абонентної плати за користування телефоном, передбачених чинним законодавством України. Про це йдеться у відповідному розпорядженні, яке підписав київський міський голова Олександр Омельченко.

На ці заходи місто виділило кошти у сумі 66 тисяч гривень. Доплата, яка не була своєчасно виплачена громадянину через незалежні від нього причини, у разі смерті цього громадянина виплачується членам сім'ї померлого в порядку, передбаченому Законом України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», якщо звернення за недоотриманою допомогою надійшло до закінчення терміну дії цього розпорядження.

Київ Прес Інформ.

Розморозити місто без дітей

Сьогодні в Алчевську до тепла підключено 540 будинків. Ще в 293 батареї потеплішають днями. Такий результат роботи газозварників, слюсарів, ремонтників, котрі з'їхалися сюди зі всієї України. Однак більшість будинків міста все ще залишаються без тепла. Тисячі дітей із Алчевська прийняли санаторії Криму, Закарпаття, Івано-Франківщини. Однак уже в перші дні деякі діти почали телефонувати батькам і скаржитися на відсутність... тепла та їжі. Своє обурення батьки висловили голові Луганської облдержадміністрації Геннадію Москалю. На прес-конференції він підтвердив цей факт і переадресував цю критику чиновникам Міносвіти, які не проконтролювали готовність таборів до прийому дітей.

Доки батьки по телефону звіряють температуру в своїх квартирах і холодних дитячих таборах, в Алчевську цілодобово тривають ремонтні роботи. Найвідповідальнішу роботу в ліквідації великомасштабної аварії взяла на себе «Укрзалізниця», ставши генеральним підрядником робіт. Її бригади, укомплектовані необхідними матеріалами, технікою і спеціструментами, одними з перших прибули на допомогу місту. За добу їм вдавалося розморожувати до 30 будинків. Сьогодні в Алчевську працює понад 2300 працівників галузі. Багатьох залізничників мешканці Алчевська вже добре знають в обличчя, а деяких навіть по імені і по батькові.

Незважаючи на те, що свій план — відновити теплопостачання в 245 багатоповерхівках — «Укрзалізниця» вже виконала, компанія прийняла рішення продовжити допомагати місту. Понад план залізничники взяли в роботу ще 48 житлових будинків.

Однак швидко відновити тепломережу міста навряд чи вдасться. Під час робіт виявилося, що на багато які об'єкти міста відсутня проектна документація; у місцевих ЖЕКах немає кваліфікованих кадрів, які знали б справжній стан справ на своїх дільницях. Важко дається розробка графіка включення підготовлених до приймання теплоносія будинків. Щоб відбудовні роботи виконати якісно і не на один день, генеральний директор «Укрзалізниці» Василь Гладких наполіг на тому, щоб питання запуску теплоносія вирішувати з науковим підходом і запропонував залучити проектні інститути. Зокрема, у місті працюють співробітники харківського інституту, який проектував Алчевськ. Учені розглядають можливість децентралізації системи теплопостачання в місті. До підключення готуються дев'ять міні-котелень, які знизять ризик подібних аварій у майбутньому.

Алчевськ. 77-річна Ніна Альбінівна Жук живе сама.

Алла АНТІПОВА.

Алчевськ.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Повір у себе

Для випускників групи учнів з обмеженими можливостями Київського професійного ліцею технологій і дизайну виробів зі шкіри Віктора Білоівана і Сергія Алексєєнко **(на знімку)** настає час підготовки до дипломних робіт. Практичні заняття з розробки і пошиття нових моделей взуття стануть головними для здобуття професії «Взуттьовик індивідуального пошиття взуття». Сьогодні в ліцеї навчається 106 дітей, що мають I, II, і III групи інвалідності, для яких здобуття спеціальності — не лише підтримка в матеріальному плані, а й віра в себе.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Головний каталізатор — глядачі на трибунах

■ СПОРТ

Футбол. Ізраїль. Міжнародний турнір «Першого каналу». Другий день. 6 лютого.

«Динамо» (Україна, Київ) — «Спартак» (Росія, Москва). 1:1. Голи: Павлюченко, 44, Родольфо, 45.

«Динамо»: Рибка, Гусєв (Єщенко, 76), Родольфо, Родріго, Несмачний (Федорів, 80), Белькевич (Михалик, 69), Ротань (Чернат, 76), Ребров (Нінкович, 65), Рінкон, Клебер (Марцваладзе, 86), Верпаковскіс (Мілевський, 66). **Тренер** — Анатолій Дем'яненко.

«Спартак»: Ковалевський, Єнчі, Бояринцев (Квінсі, 70), Титов, Павлюченко (Кавенагі, 81), Їранек, Ковач, Дедура, Моцарт, Калиниченко (Аленичев, 70), Ковальчук. **Тренер** — Олександр Старков.

Попереджено: Ковача, 35, Павлюченка, 40, Клебера, 41.

Арбітр — Франк де Блікер (Бельгія).

Тель-Авів. Стадіон «Блюмфілд». 18 градусів. 12 000 глядачів.

Нехай не ображаються футболісти, тренери і прихильники чудових і авторитетних клубів — донецького «Шахтаря» і московського ЦСКА, які я дуже поважаю, а донеччанам з патріотичних мотивів ще й щиро симпатизую. Але протистояння київського «Динамо» і московського «Спартака» — це особлива футбольна страва, яка завжди до смаку найвибагливішим гурманам. Такі матчі — завжди інтрига, гостре протистояння і вогонь боротьби.

Ця зустріч зібрала вдвічі більше глядачів, ніж попередня. До речі, кияни мали дещо потужнішу підтримку. Їхніх прихильників в Ізраїлі, справді, багато. Прибув на стадіон того вечора, а не днем раніше, Роман Абрамович, губернатор Чукотки, власник лондонського «Челсі», один із натхненників і спонсорів цього шикарного турніру.

Матч був цікавий і захопливий. Високі швидкості, особливо в першому таймі, щільна і гостра боротьба. Незвичним був для мене вигляд «Спартака», який тепер сповідує швидше англійський стиль гри і діяв на контратаках. Навіть Моцарт Жуніор Сантос Батиста, бразильський півоборонець «Спартака», швидше нагадує борця. Кияни, зрозуміло, висловлюючись боксерською термінологією, вели боротьбу на першому номері. Постійно тиснули на ворота червоно-білих. Принаймні чотири-п'ять разів український колектив мав нагоду відкрити рахунок. Проте з різних причин це йому не вдавалося. Особливо запам'ятався епізод, коли Ротань потужним ударом здалеку влучив у стійку воріт. А в інших моментах, і після перерви також, чудово зіграв воротар москвичів, колишній гравець донецького «Шахтаря» Войцех Ковалевський.

Утім, першими шанс відзначитися розтринькали спартаківці, коли Павлюченко, скориставшися «обрізкою» київського захисту, вийшов сам на сам з юним Рибкою, але не зміг прийняти правильного рішення, і момент було втрачено.

А от динамівці першими забили. Зробив це Ребров. Чому арбітр не зарахував узяття воріт, ніхто толком так і не пояснив. Принаймні численні відеоповтори жодних порушень біло-синіх у тому епізоді не підтвердили.

Однак перший офіційний м'яч побував у воротах «Динамо». Ковальчук зробив коротку передачу справа на Павлюченка, і той ефектно у високому польоті пробив головою. Воротарі в таких випадках практично безсилі.

До честі нашої команди, з відповіддю вона не забарилася. Через хвилину після подачі кутового Родольфо також у високому стрибку, але з більшої відстані, головою поцілив у «дев'ятку».

Гостре протистояння тривало доти, доки тренери обох команд не почали робити численні заміни. Це, гадаю, зламало гру, яка так і закінчилася бойовим «миром».

Після зустрічі вдалося почути думку наставників.

Олександр Старков:

— Наш чемпіонат стартує ще не скоро. І цей турнір — ложка до обіду. Звісно, готуємося, серйозні матчі проводимо. І результат для наших гравців далеко не на останньому місці. Я особисто підтримую ідею цих змагань. А знамените динамівсько-спартаківське «дербі», як на мене, сьогодні мало успіх. Традицій не порушено. Глядачі побачили вдосталь боротьби. І гра була, зрештою. Суперник був трохи сильніший у першому таймі, а в другому — ми вже не поступалися.

Анатолій Дем'яненко:

— Навіть не сумніваюся, що вболівальники залишилися задоволені від побаченого. «Спартак» і київське «Динамо» — особлива ситуація. Ми переважали в першій половині матчу. У другій — втомилися і дещо підсіли. Це й не дивно, бо наш підготовчий процес триває. Тому команда ще не готова на сто відсотків. Маємо можливість працювати ще місяць до початку другого кола чемпіонату України. А тут турнір солідний випав, із сильними суперниками.

— **Ви зробили багато замін, виходить, що підготовка для вас головніше, ніж конкретні змагання?**

— Перед нашою командою цього року стоїть багато завдань: успішно виступити в чемпіонаті і розіграші Кубка країни, Лізі чемпіонів. І щоб упоратися із запланованим, потрібно буде чимало добре підготовлених виконавців. Тому наші гравці й налаштовані на серйозну підготовчу роботу.

— **Що скажете про гру вашого воротаря?**

— Вона мені подобається, я йому довіряю і ставлю у стартовому складі. Олександрові лише вісімнадцять, і все в нього тільки починається. Він здібний і, сподіватимемося, стане гідною зміною Олександрові Шовковському. Сьогодні він зіграв надійно і впевнено.

— **А якби програли сьогодні, то засмутилися б чи ні?**

— Дуже засмутився б...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Тель-Авіва).

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Тріщина

З Наталею Никифорівною Сачевською нас познайомила газета. Одного разу жінка подзвонила до корпункту під враженням від прочитаного в «Голосі України» і з того часу зрідка мені телефонує. Щоразу вона чемно починає розмову з вибачень, що забирає мій час, потім починає говорити, а далі раптово згортає розмову, ніби хтось нагадує їй, що вона забалакалась. Мабуть, чоловік, бо більше нікому. Двоє дітей уже давно мають свої сім'ї і живуть окремо.

Спочатку була дірка

Подружжя Сачевських три роки тому відсвяткувало золоте весілля. Одружилися вони 1953 року, а наступного отримали двокімнатну квартиру, в якій мешкають понині. Житло — на останньому поверсі триповерхового будинку, спорудженого ще в 1914-му. У незвично високих кімнатах стоять неодмінні атрибути тих часів — старі, але ще досить гарні пічки. Нагріти таку квартиру складно, тому взимку вітальню тримають у прохолодному режимі, заощаджуючи тепло для спальні. З неї тепер майже не виходить Олександр Федорович. Після двох перенесених інфарктів його маршрути обмежуються відстанню від теплої пічки до ліжка, а зв'язок зі світом — телевізором та газетами. Пан Олександр — учасник Великої Вітчизняної війни. У нього три ордени та майже два десятки медалей. У мирний час майже 50 років водив машину «швидкої допомоги», допомагаючи рятувати життя не одній людині. Під час ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи місяць вивозив людей з радіаційної зони, тож тепер, каже Наталя Никифорівна, щомісяця двісті гривень ідуть на ліки. Сама вона 50 років пропрацювала на одному місці — медсестрою в урологічному відділенні обласної клінічної лікарні, виходила не одну vip-особу з теперішнього і колишнього владного бомонду.

— Коли ми вперше переступили поріг цієї квартири, то відчули себе ніяково, бо тоді багато людей жило в підвалах, — згадує пані Наталя. — Саша був такою совісною людиною, що запропонував іншій сім'ї ділити з нами кухню. І так ми жили десять років, аж поки тим людям не дали інше помешкання.

Від колишньої вишуканості цього будинку нині мало що залишилося. Грандіозна новобудова, що примкнула до причілка, особливо підкреслює його занедбаність, старечий вік і недоглянутість. Наталя Никифорівна не пригадує, щоб за останніх 60 років дім хтось серйозно ремонтував. Мабуть, він мав би кращий вигляд, якби не дірявий дах, який хронічно вкорочує йому вік. «Уже не один рік мешканці просять владу полагодити дах, — розповідає вона. — Років з десять тому із ЖЕКу нарешті прислали кількох робітників. Вони попросили в мене старий байковий халат, розрізали його на смужки і позатикали цим ганчір'ям дірки».

То був останній «ремонт» даху. Відтоді мешканці верхнього поверху рятуються тим, що після чергового дощу збирають на горищі в каструлі воду. «Як були молодші, це було не надто обтяжливо, а тепер, коли чоловік став інвалідом другої групи, мушу пильнувати за цим сама», — розповідає пані Наталя, якій минулого року виповнилося 80 років.

Однак до звичної «дахової» біди недавно додалася нова, з якою подружжю уже не під силу впоратися. Справжнім струсом для старенького будинку і стресом для мешканців несподівано стала сусідня новобудова.

— Гуркіт був такий, що в серванті дзвеніли склянки, розбилася ваза, з телевізора звалилася антена, а по стелі і стінах спальні поповзли тріщини, — жаліється пані Наталя. — За рік до того ми робили у квартирі ремонт, тож уявіть наші відчуття. Чоловік кинувся до будівельників, та вони розвели руками: «Ми лише робітники, розбирайтесь з начальством». До начальства пішла я, бо куди чоловікові з його здоров'ям. «А чим ви можете довести, що тріщини з'явилися через нашу будову?» — запитав мене генеральний директор фірми «К. Г. Д.» Остап Дармограй. Я мало не плачу: «Ходіть гляньте, що в кімнаті робиться». Врешті він каже: купіть вапно, інші матеріали, а я дам людей з будови, які за плату зроблять у кімнаті побілку. Я обурилася: «Якщо я все це куплю, то вже знайду й будівельників». З тим і розійшлися. Телефоную до міськвиконкому, бо щось же треба робити. «А чого ви до нас дзвоните?» —запитали мене у трубці. «Бо ви — влада», — кажу. «Баба влади захотіла», — відказали і поклали трубку.

Невдовзі Наталя Никифорівна за те, що насмілилася шукати управу на будівельників, була покарана. У листі до народного депутата Миколи Круця керівник будівельної фірми напише, що будова ведеться «звичайним способом і ніяких пошкоджень будинку не було і не могло бути. Інша справа — аварійний стан будинку №25». Мовляв, собака заритий там. «Якщо ставиться питання про якісь звинувачення нас і про запобігання пошкодженням будинку №25 по вул. І. Франка, — пише він далі, — то людям, які скаржаться, необхідно звертатися не до нас, а до відповідних інстанцій за станом їхнього житла, і допомагати при таких претензіях ми не будемо».

До «відповідних інстанцій» Наталя Никифорівна зверталася не раз. Звідти приходили якісь люди, заходили в кімнату, оглядали тріщини, а потім з міськвиконкому Наталі Никифорівні приходила відповідь, що квартира приватизована і внутрішньоквартирний ремонт — головний біль її власника.

Тим часом на появу тріщин у своїх квартирах почали скаржитися й інші мешканці будинку. Осідали зовнішні фасади, а від балкона Сачевських відвалився чималий шмат штукатурки. На щастя, ніхто не постраждав, але користуватися балконом стало вже небезпечно. Це визнає і комісія, створена міськвиконкомом: «Є нагальна потреба закрити доступ до користування балконом у зазначеній квартирі», — пише начальникові управління ЖКГ виконкому Івано-Франківської міської ради Володимирові Кишенюку керуючий справами Василь Волощук на підставі обстеження комісією будівлі і пропонує «внести будинок в титульний список на виконання в 2006 році ремонтних робіт та виконати інші заходи». Але із «заходів» виконали лише одну — заборонили Сачевським користуватися балконом.

Ходіння по муках

Отож дах протікає, тріщини повзуть, на балкон страшно ступити. Мудрі люди порадили Наталі Никифорівні звернутися до міськвиконкому з проханням обстежити технічний стан будинку стосовно його аварійності і проведення в ньому капітального ремонту. Жінка каже, що загалом написала в різні інстанції 25 заяв, була на прийомах у міського голови, голови обласної ради, двох народних депутатів, громадській приймальні Президента України. За цей час її квартиру навідало кілька комісій, які підтверджували те, про що писала Наталя Никифорівна, але далі справа не просувалась. Ось витяг з листа начальника управління містобудування і архітектури ОДА Михайла Ходана: «При візуальних обстеженнях виявлено, що покриття протікає, балкони в аварійному стані, у квартирах 4,7,9 є тріщини на стелі і перегородках як довготривалі, оскільки не знати, коли проводився підтримуючий ремонт, так і поява нових. Тому пропонуємо міському житлово-комунальному управлінню замовити будівельно-технічну експертизу технічного стану будинку». Далі пан Ходан зазначає, що цю експертизу може виконати тільки Івано-Франківська філія НДІ «Проектреконструкція», яка має відповідну ліцензію на такі роботи. Управління містобудування та архітектури ОДА не має повноважень на проведення такої експертизи. «Будь-яке візуальне обстеження, в тому числі і комісійне, не може слугувати доказом істини, — наголошує він, — оскільки технічний стан несучих конструкцій будинку при цьому визначити неможливо. При проведеній експертизі буде виявлено, що провокує появу тріщин — технічний стан будинку чи нове будівництво, яке проводиться поруч».

Здається, що тут мудрувати, все написано чітко і ясно, потрібна кваліфікована експертиза, яка розставила б крапки над «і» і припинила візуальні ворожіння, з якої причини будинок поволі розсипається: винні новобудова, ветхість помешкання чи все вкупі, а відповідно хто, за які кошти і як має його рятувати. Але міськвиконком, здається, не зацікавлений у встановленні істини, бо постійно експлуатує комісійне обстеження будинку, висновки якого сам же кваліфікує як «візуальний огляд», який, зрештою, нікого ні до чого не зобов'язує. Мабуть, саме цим можна пояснити те, що акт обстеження будинку міською інспекцією держархбудконтролю, в якому, до слова, зроблено висновок, що «скарги мешканців цілком справедливі в питанні необхідності виконання ремонту будинку №25», не мав жодного продовження. Жоден із трьох пунктів, що їх комісія запропонувала УЖКГ «для усунення скарги мешканців», не виконано. А це: 1)«негайно вжити заходів до унеможливлення руйнування балконів і протікання покрівлі»; 2)«розробити проектно-кошторисну документацію на ремонт будинку. При цьому зобов'язати проектні організації виконати обстеження всіх несучих конструкцій»; 3)«враховуючи, що ремонт будинку не проводився з 1960 року, включити даний об'єкт в титульний список на виконання ремонтних робіт».

«Невже ми заслужили на таку старість?»

Після двох років виснажливих ходінь інстанціями (добре, що до «білого дому» — рукою подати), стоянь у довгих чергах до можновладців та затяжного листування 81-річна Наталя Никифорівна залишилася з тим, з чим була на старті. Дах ніхто й пальцем не затулив. Тільки словами. Спочатку з міськвиконкому письмово обіцяли, що ЖЕО-9 відремонтує його у липні 2005 року (відповідь заступника міського голови Богдана Ониськіва), потім — у другому півріччі (відповідь начальника міського УЖКГ Володимира Кишенюка), а в останньому, жовтневому, повідомленні цей начальник обіцяв навести лад до кінця року. Але на календарі уже лютий, а через дах і далі можна спостерігати за зорями.

Щербатий балкон показували навіть по місцевому телебаченню. Не допомогло. Хто зважає нині на засоби масової інформації? Подивились — й одразу забули. Врешті, ігнорують не лише їх. Ось і члени комісій пишуть, що балкон аварійний, і пані Сачевській настійливо радять на ньому не показуватися, щоб, боронь Боже, не обвалився. А пан Кишенюк вперто стверджує у листі: «Що стосується ремонту балкона, то він не перебуває в аварійному стані, але потребує ремонту». Хай навіть так. Як кажуть, не вір очам своїм і комісіям. У чому ж річ? Кельму вам у руки!

«Роботи по ремонту (Тут і далі зберігаємо орфографію оригіналу. — **Д. Н.)** фасаду та балконів відносяться до робіт капітального характеру», — роз'яснює Кишенюк у черговому листі до Сачевської, і далі втішає пані Наталю, ніби жінці від цього має полегшати, що «у місті є ряд будинків, які перебувають у значно гіршому технічному стані і потребують невідкладного капітального ремонту». Отже, виходить, треба чекати. Доки? Щонайменше до 2008 року, вважає Кишенюк. «Програмою виконання капітального ремонту житлових будинків на 2004—2008 рр. ремонт будинку №25 на вул. Франка не передбачено», — така на сьогодні остання його відповідь. Звучить як вирок. Говорили-балакали...

Мабуть, шеф комунальної служби вважає, що за три роки будинок якраз дійде до потрібної кондиції, щоб мати право потрапити в чергу на ремонт. А як же обстеження комісій? Вони, читайте вище, не можуть претендувати на істину. А технічна експертиза НДІ «Проектреконструкція», що єдина має право констатувати стан будинку, отже, й вирішувати його подальшу долю? А її не проводили. То на підставі чого пан Кишенюк стверджує у листі, датованому 28 жовтня 2005 року, що «будинок не є аварійним»? Можемо лише слідом за Наталею Никифорівною розвести руками.

— Коли після довгих ходінь кабінетами я почула, що до 2008 року будинок не ремонтуватимуть, мені здалося, що валиться не будівля, а світ, — зітхає жінка.

Наталя Никифорівна — тиха, мирна і добра людина. Народилася вона п'ятою дитиною в багатодітній сім'ї на Вінниччині. У роки війни юною її вивезли на примусові роботи до Німеччини.

— Коли німці відступали, — згадує, — то вирішили затопити військовий завод, де ми працювали, разом з робітниками. Нас загнали у підвал, і цілу ніч ми стояли по шию у крижаній воді, поки нас не визволили американці. Але й тоді мені не було так гірко, як тепер.

Жінка час від часу судомно ковтає повітря, і я жду, коли вона трохи заспокоїться і зможе говорити далі.

— Скажіть, невже ми заслужили на таку старість? Що робиться з людьми? Недавно їду в «пижику», і молодий шофер мене запитує: «Ви маєте посвідчення на безплатний проїзд?» — «Маю, — відповідаю, — аж три: учасника війни, ветерана праці і пенсіонера». — «А помаранчевого не маєте?» — знущально запитує він. Затим зло додає: «Прибийте їх собі в туалеті». За віком він міг би бути моїм внуком...

По обличчю Наталі Никифорівни котяться сльози. На спинці крісла висить піджак чоловіка з орденами і медалями, на які вже ніхто не зважає, бо нині інші пріоритети. «Я вже нікому не вірю», — раптом схлипує жінка.

У химерному павутинні тріщин на стіні — вапняна пляма. Одна з комісій поставила її, щоб спостерігати, чи повзтимуть тріщини далі. Той ляп на стіні — своєрідний автограф, як у парку на лавці: «Тут був чиновник».

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: голова теж тріщить — від паперів.

СЕЛО
СЕРЕДА, 8 ЛЮТОГО 2006 ■ № 24 (3774)

Умови навчання в глибинці жахливі

7-а стор.

Голова АМКУ Олексій КОСТУСЄВ заявив, що молокопереробні підприємства — їх на ринку діє понад 500 — «можуть самостійно встановлювати ціни на свою продукцію, зважаючи на попит та пропозицію»

■ ТЕНДЕНЦІЇ

Збувають худобу

Обвал цін на тваринницьку продукцію сколихнув сільських жителів. Власники корів у розпачі: куди збувати повні цеберка свіжовидоєного молока? До базару далеко, а заготівельники з маслосирзаводів приїжджають нині вряди-годи і дають лише по 60 копійок за літр замість колишніх гривні двадцять.

— Це просто знущання над людьми, — обурювалася мешканка села Мельники Чигиринського району Людмила Зубенко. — Селяни тільки й виживали за рахунок продажу молока. Тепер і цього, зароблених тяжкою працею, позбавляють...

Через зниження ціни на молоко господарі почали збувати своїх Лисок. Тільки в Мельниках, де у дворах селян утримується близько 300 корів, за день побувало дві машини із закупівлі худоби.

— Спритні хлопці-закупівельники одразу вщерть завантажили свій транспорт, — продовжувала Людмила Зубенко. — Односельчани здають під ніж корови і молодняк. Бояться, що невдовзі подешевшає й м'ясо. Принаймні заїжджі комерсанти переконують продавати худобу зараз, бо весною, кажуть, «самі шукатимете різників».

Тим часом керівники переробних підприємств, таких як ЗАТ «Юрія», Канівського, Ірклїівського, Звенигородського маслосирзаводів, звертаються через місцеву пресу до власників індивідуальних господарств з проханням не збувати худобу м'ясокомбінатам, а зачекати до «кращих часів», до повернення старих цін.

Звісно, ці заклики селян не «гріють». Адже вони не підкріплені жодною копійкою матеріальної гарантії. Своє слово могла б сказати влада, запровадивши тимчасові компенсаційні виплати селянам чи вдавшись до інших оперативних заходів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ

До вирішення питання частину виробничих потужностей буде законсервовано

Які наслідки матиме заборона ввезення тваринницької продукції до РФ?

Людмила БЕСЕДА, директор ЗАТ «Хмельницька маслосирбаза» (40 відсотків продукції підприємство донедавна реалізовувало до РФ):

— Змусить скоротити виробництво сирів, зменшити заготівлю молока, передусім від дрібних господарств у віддалених селах. Отож майже п'ять тисяч селян залишаться без щомісячного основного доходу. Крім того, збільшиться конкуренція на внутрішньому ринку, що призведе до зниження ціни на сири, а відповідно і на молочну сировину. За нашими прогнозами, за кілограм заготовленого молока даватимуть не 1,3 гривні, а 60 копійок. У разі зменшення об'ємів виробництва скоротиться кількість тих, хто працює на підприємстві — з нинішніх 700 до 520 осіб.

Олексій ПЕРВУХІН, директор Вапнярського сирзаводу (Вінницька область):

— У країні різко зменшиться виробництво молокопродукції. Втім, українському споживачеві її не бракуватиме. Навіть тоді, коли 60 відсотків виробів підприємства області експортували за кордон, на ринку не відчувався дефіцит ні молока, ні масла, ні сиру.

А виробникам треба враховувати, що сир, як і сало, продукт національний. Найсмачніший з вітчизняних сирів, у нашому розумінні, звичайно, не будуть їсти ні французи, ні італійці... Наше підприємство свого часу виробляло сир під назвою «сулугуні». Вітчизняні споживачі крутили від нього носом. Грузини, навпаки, закуповували сотнями тонн. Чому? Бо це продукт їхньої національної кухні.

Нерідко і ми кривимося від закордонних делікатесів. Якось на день народження внучки взяв італійський сир. На вигляд — жахливий: коричневий, потрісканий. Певне, таким він і має бути — навряд чи магазин дозволив би собі продавати неякісний товар вартістю 180 гривень за кілограм. Однак ніхто за святковим столом не схвалив «екзотику».

В'ячеслав РЕКОВ, директор ДП «Мілкіленд-Україна» (компанія об'єднує 25 підприємств по всій Україні):

— Призведе до істотного скорочення виробництва сиру — більше половини виробленого обсягу призначалося на експорт до РФ. Надлишкова сировина може бути переоблена тільки в сухе молоко й масло, але ціна сухого знежиреного молока на світовому ринку не дає змоги платити за сировину прийнятну для сільгоспвиробників ціну. Мало того, основним зовнішнім споживачем масла також була РФ, тому варто очікувати значного падіння цін і на цей продукт.

За прогнозами, заборона ввезення молокопродуктів до Росії призведе до часткового зниження обсягів закупівлі молочної сировини (насамперед за рахунок приватного сектора, що поставляє найменш якісну сировину), а також до значного зниження закупівельних цін. Частину виробничих потужностей буде законсервовано до розв'язання питання з Росією.

Лариса РУДАКОВА, директор ВАТ «Шосткинський міськмолкомбінат» (Сумська область):

— Наш комбінат половину обсягу випуску сирів експортував до Росії. Тепер ми змушені скоротити закупівлю молока в населення регіону або закуповувати за нижчими цінами, що призведе до зменшення доходів сільського населення і скорочення поголів'я худоби. На підприємстві скоротиться чисельність працюючих на 30—40 відсотків, на відсотків 40 скоротяться відрахування до бюджету. Усе це негативно позначиться на настроях людей перед виборами.

Страждання корівчини

Молочну галузь переслідують дві біди: скорочення поголів'я та низька якість сировини

■ ПІДСУМКИ

Статистика на 1 січня 2006 року знову засмутила: у всіх категоріях господарств утримується 3 мільйони 766 тисяч корів, що на 187 тисяч голів менше, аніж було на початку 2005-го. Дійну череду бізнесмени, котрі викуповують майно сільгосппідприємств, зазвичай одразу пускають під ніж чи, у кращому разі, роздають працівникам в рахунок зарплати. Мало хто з новоявлених керівників вважає за доцільне перейматися утриманням худоби, проблемами з кормами, випасом.

Дрібнотоварність, у полоні якої опинилося тваринництво, не спроможна забезпечити належну якість сировини, готової молочної продукції та рентабельність виробництва.

Починаючи з 1990 року поголів'я корів у країні зменшилося удвічі. Лише 31 агроструктура може похвалитися молочною фермою у тисячу і більше голів, а в 940 сільгосппідприємствах кількість Лисок можна перерахувати на пальцях однієї руки.

У Національній асоціації молочників України «Укрмолпром» стверджують, що у жодній країні світу немає такого дрібнотоварного виробництва — дві-три корови на сім'ю, а це понад два мільйони здавальників молока. Мінімальна сімейна ферма у Польщі — 14 дійних корів, у Франції — 49. (Тоді як середня сімейна ферма у цих країнах — 100—150 дійних корів). У США обрали напрям на молочні ферми з кількістю дійних корів 1500—3000 і більше, з удоєм на кожну — понад 8000 кілограм молока на рік, а обслуговує таку ферму до 12 чоловік. За такої організації виробництва можна, звісно, очікувати і значних економічних результатів. А продуктивність дійної череди у вітчизняних сільгосппідприємствах становить в середньому 2954 кг на одну корову...

Фото Богдана МАСЛЯНИКА (з архіву «Голосу України»).

Разом з тим головний біль вітчизняних молокозаводів — навіть не брак молока, а його якість. За даними 2005 року, вищим гатунком було прийнято тільки 16 відсотків закупленого у сільгосппідприємствах молока, а в деяких областях цей показник ще нижчий: у Волинській — 3 відсотки, Одеській — 1%, Херсонській — 2%, Сумській — 4%. Господарствами Запорізької, Львівської, Кіровоградської, Луганської, Рівненської областей переробним підприємствам взагалі не продавалось молоко вищим гатунком.

Щоб виробити якісну продукцію із молока другого гатунку та негатункового, підприємства вимушені проводити подвійну пастеризацію, додаткове охолодження та очищення сировини на спеціалізованому обладнанні — бактофузі, що призводить, як кажуть технологи, до непродуктивного збільшення енергетичних та трудових витрат. Молокопереробні заводи через якість сировини втрачають значні суми під час реалізації сухих молочних продуктів на західних ринках. За кожну тонну казеїну, наприклад, підприємства одержують на 300—400 доларів США менше, тому що використовується ця продукція на Заході, враховуючи якісні показники, здебільшого, на корм худобі.

Галина КВІТКА.

Як перекинути головку сиру через кордон?

■ ПИТАННЯ РУБА

Телевізор у кабінеті Марії Задворної, голови правління ЗАТ «Молоко», що в селі Білокриниці Кременецького району на Тернопільщині, постійно увімкнений. Вона сподівається вловити хоч якусь інформацію стосовно ситуації на молочному ринку. Про те, що Росія ввела заборону на постачання українських молокопродуктів, Марія Борисівна також дізналася з новин. Жодної офіційної інформації на завод не надходило. Немає її і тепер...

Керівник одного з кращих на Тернопільщині підприємств у розпачі: на складі — 120 тонн сиру. На два тижні сироварів довелося відправити у відпустку. Перед тим на молокопунктах встановили холодильники, в сирцеху — нові ванни, оновили інше обладнання... і зупинилися. Хоч-не-хоч, а ситуація змушує «скидати» заготівельні ціни на молоко: з гривні — до 80 копійок, а там і до 60 недалеко.

— Підприємство відправляло до Москви, Санкт-Петербурга 80 відсотків твердих сирів, а наше масло Росія закладала до Держрезерву (лише чотири українські заводи виграли тендер на такі поставки), — розповідає Марія Борисівна. — Жодного разу до продукції заводу не було претензій. Мені безперервно надзвонюють російські партнери, запитують, що в нас чувати. А що я можу відповісти, коли урядовці мовчать... Втрачають наші партнери, втрачаємо ми, втрачає бюджет. Торік сплатили 1,5 мільйона гривень податків. Заводи в Білогір'ї на Хмельниччині й Острозі на Рівненщині вже зупинилися. У нас запас міцності також вичерпується.

За словами начальника обласного управління з питань переробної і харчової промисловості Миколи Білоруса, лише у 2005-му молокопереробні підприємства області наростили випуск продукції на 22 відсотки. Переважно за рахунок поставок на зовнішні ринки. Скажімо, експорт твердих сирів зріс в 3,5 разу. Кожна 14 тонна виробленого в Україні твердого сиру — тернопільська. А питома вага молочної галузі в економіці теж немала: вона дає кожну п'яту гривню товарної продукції.

— За січень, — каже Микола Андрійович, — обсяг виробництва в галузі становив 104 відсотки. А з лютого, якщо нічого не зміниться, почнеться спад — на експорт працювало дев'ять підприємств з вісімнадцяти. На його думку, грім рано чи пізно вдарив би, адже через Україну до Російської Федерації потрапляє контрабандний товар низької якості за демпінговими цінами. Здебільшого це стосується м'ясопродуктів, але під гарячу руку потрапили і молочники.

Микола Білорус пригадує порівняно недавні часи, коли доводилося тернопільські сири експортувати через Чехію і Польщу. Нині це не пройде, оскільки ті країни — в Євросоюзі, який своєю молокопродукцією готовий заповнити російський ринок. А українську ЄС навряд чи пустить на свій, як дехто з урядовців сподівається.

Від ведучої сторінки «Село» Галини Квітки (тел. 8-044-454-85-76).

Питання законодавчого забезпечення державної підтримки виробництва та реалізації молока і молокопродуктів в Україні розглядатиметься сьогодні на розширеному засіданні Комітету Верховної Ради з питань аграрної політики та земельних відносин. Народні обранці шукатимуть відповідь: як подолати катастрофічні для галузі наслідки через втрату російського ринку збуту готової молокопродукції? Багато хто каже про штучність кризи, вигідної певним політичним силам напередодні парламентських виборів. Про те, що газо-молочний сценарій писався десь за океаном, а від наших можновладців вимагалося лише чітке його виконання. Якщо так — чи не завелика ціна?..

На уроки до крамниці

ходять учні Возилівської школи на Тернопільщині

■ **БЕЗВИХІДЬ**

І не рік, не два. Восени 1997-го, коли у старому приміщенні Возилівської школи І—ІІ ступенів, що в Бучацькому районі на Тернопільщині, почала тріскати стеля і його визнали аварійним, школярів розселили, де могли: у крамниці, сільраді, дитсадку, їдальні. Обіцяли — до початку нового навчального року, але минуло ось уже вісім літ...

Умови навчання жахливі. Магазин кооперації розділено на дві половини: в одній — торгують, у другій — навчають. Класи перегороджено фанерою. Коли, скажімо, в одному з класів урок музики, то про навчання в інших не може бути й мови. Імпровізована учительська відгороджена від дев'ятого класу кількома старенькими шафами. Тож учителі постійно на «відкритих» уроках колег. Тут-таки «кабінет» директора — стіл. Я фіксувала розмову з директором школи Володимиром Павлюком на диктофон — паралельно записався урок у дев'ятому класі.

Парти старенькі. Холодно. Діти сидять у куртках. Вазони опустили «вуха». Володимир Миколайович каже, що незабаром доставлять ще один котел і буде на кілька градусів тепліше. Замість орендної плати з магазином розраховуються теплом: опалюють і його приміщення. У невеликій залі шкільної їдальні на одній половині столи, де діти обідають, на другій — парти. За стіною готують їсти — увага учнів постійно відволікається. Молодші класи навчаються у другу зміну. Тепер швидко темніє, а деяким школярикам додому два і більше кілометрів. Про оформлення кабінетів у таких умовах годі й говорити. Унаочнення у дощ, сніг вчителі носять під пахвою, а відстань між шкільними приміщеннями — 300—400 метрів. Немає ні спортивного, ні актового залів. Про комп'ютери діти і педагоги тільки мріють.

Хоч серед них є дуже здібні. У школі зі мною поділилися радістю: вихованка учительки німецької мови Лесі Володимирівни Бозоволяк дев'ятикласниця Оксана Павлюк посіла перше місце на районній олімпіаді і поїде на обласну. Учителька географії Світлана Вікторівна Павлюк стала переможницею конкурсу, організованого редакцією газети «Позакласний час». Вона склала цікавий і хвилюючий сценарій вечора, присвяченого пам'яті Назарія Яремчука. Приз їй вручали у Бучачі: соромно було везти столичного гостя у таку школу. А де проводити шкільні вечори, вистави, інші позакласні заходи? Коли розігруються сценки в тісному класі, то важко зрозуміти, де артисти, а де глядачі.

Протягом восьми років і педагоги, і батьки куди тільки не зверталися. Але їхні листи повертають в область, звідти їх пересилають у райцентр, а відповідь вони отримують у... сільраді. Протестуючи проти таких умов, торік у жовтні батьки не пустили дітей до школи. Аж тоді влада заворушилася, до Возилова з області приїхала комісія, члени якої вмовили батьків поновити навчання дітей, багато чого наобіцяли. Звичайно, школу за місяць-другий не добудуєш, тому батьки з розумінням поставилися до того, що вона запрацює нинішнього року. А ось обіцяний начальником облуправління освіти Михайлом Миколенком комп'ютер не така вже й розкіш, але і його учні досі не дочекалися.

Марні, виявляється, сподівання і на шкільне новосілля у вересні. В обласному управлінні капітального будівництва мені пояснили: реально школу можна відкрити лише у 2007-му. Для її добудови потрібно 2,2 млн. грн., а цьогоріч обіцяють надати з бюджету тільки півмільйона. Йдеться не про нову споруду, а про добудову. Приміщення старої школи доростили ще одним поверхом. Передбачається окремо звести спортивний зал, їдальню, паливну, оскільки до села вже підведено газ. Доведеться переробляти застарілий проект, а на це також потрібні кошти. За всі попередні роки місцеве сільгосппідприємство «Хлібодар», яке споруджувало школу, освоїло лише 80 тис. грн., тепер і воно на ладан дихає.

Будинок культури — без вікон. Молодь влітку на заробітках, узимку повертається до села, а розважитися ніде. Володимир Миколайович каже, що колись у селі чи не щосуботи справляли весілля, а то і два, а тепер це — рідкість. Не маючи постійного заробітку, молоді люди не поспішають створювати сім'ї. Падає народжуваність, росте смертність. Нині у школі навчаються майже 200 дітей, а перспектива невтішна. У наступні роки першачків буде менше десяти.

Сільському голові Ярославові Павлюку лише 25 років. Кажe, що він, мабуть, наймолодший голова в Україні. Пишається минувшиною села і мріє про потужного інвестора, який дав би імпульс його майбутньому. Адже Возилів увійшов до складу заповідника «Дністровський каньйон». Місця тут надзвичайної краси. Дністер омиває село широкою стрічкою. Можна порибалити, покататися на катамаранах, плотах. У навколишніх лісах повно грибів. Перспективи для зеленого туризму багатообіцяючі.

Місцевих мешканців інколи дражнять татарами. Кажуть, за часів Богдана Хмельницького тут була татарська колонія. Возилівці заперечують, мовляв, перша згадка про село датується 1452 роком — ще до Хмельниччини. А взагалі археологічні знахідки на берегах Дністра позначені ІІІ тисячоліттям до нашої ери. Неподалік було розкопано поховання тих часів, обкладене кам'яними плитами. Ще не так давно місцевий мешканець викопав на городі бронзові сокирки.

Красиві легенди, багата історія можуть піти в небуття, якщо не буде школи, якщо не гулятимуть весіль, якщо не народжуватимуться діти, якщо молодь виїжджатиме за кордон. Ми цього хочемо?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Голова... при помічникові

■ **СИТУАЦІЯ**

Лихоманить останніми місяцями Дніпропетровську райдержадміністрацію, що керує однією з найбільших територіальних громад області. Тільки наприкінці жовтня чиновницький апарат несподівано для себе з'ясував, що майже мільйон коштів, виділених субвенціями з обласного бюджету торік на газифікацію сіл Новомиколаївка, Любимівка, Миколаївка, капітально «завис» і залишиться неосвоєним через очевидне недбальство виконавців районної структури. Селяни, що так чекали голубого вогника в своїх оселях, тепер шлють з екранів місцевого телебачення свої конкретні «привіти» новій райвладі. А вона була «зайнята» то святкуванням 40-річчя відновлення району, то проведенням урочистих колегій, сесій і нарад із обов'язковим «п'ятим» питанням, то навчанням перших осіб на тривалих управлінських курсах.

Але ця нова лихоманка, що сталася на самому фініші року, «трусонула» РДА ізсередини. Перший заступник і заступник голови, керівник апарату, завідувач відділу звернулися з офіційним листом до керівника апарату облдержадміністрації Олександра Перова, де просять уважно розібратися у кризі роботи РДА, що, за їх словами, створена діяльністю голови Віктора Шинкевича. Вони стверджують, що пан голова «самоусунувся» від виконання своїх безпосередніх службових обов'язків і частогусто діє за принципом «давай-давай».

Обурені керівники повідомляють, що Шинкевич, щоб хоч якось бути в курсі сільських буднів і життя району, «посадив» на районний бюджет свого заводського дружка В. Постнікова, з котрим до приходу на роботу в РДА працював у ТОВ «Балівський завод залізобетонних виробів». Створюється враження: незабаром штат райдержадміністрації поповнять колишні працівники з цього приватного підприємства і вона перетвориться на заводську філію.

Так от, новобранець Валерій Постніков, котрий з вересня минулого року обіймає посаду головного спеціаліста оргвідділу РДА (у кольорових візитках іменує себе не інакше, як помічник голови), має просторий персональний робочий кабінет (через стінку з шефом) із службовими телефонами та спеціальні повноваження, особистий службовий транспорт. Такий собі адміністративний «цех» бюрократичних виробів.

Але найбільше дивує те, що, за словами мешканців району, які зверталися до РДА, саме Постніков, а не загальний відділ, чомусь ставить круглі гербові печатки на документах. Наприклад, підприємець А. Вишня із Горьківської територіальної громади скаржиться, що вже три тижні помічник голови не ставить печатку на договір оренди земельної ділянки під кіоск, який розглянула земельна комісія, й уже підписаний першим заступником голови РДА. Ще й пояснює, мовляв, Шинкевич не встиг ознайомитися. Ось так і їздить підприємець за 30 кілометрів лише в один бік до кабінету чиновника... по печатку.

І відтепер, стверджують автори звернення, тільки через свого надто поважного помічника спілкується президентський представник у районі зі своїми заступниками. Такі «новації» не сприяють спільній, чітко організованій і відповідальній командній роботі у розв'язанні багатьох важливих, гострих, складних і занедбаних соціально-економічних проблем сільських та селищних громад, які розкидані навколо Дніпропетровська по обидва береги Славутича. А це — водо- та газозабезпечення, земельні відносини (ще є тисячі мешканців сіл Шевченкове, Краснопільське, Пашена Балка, Долинське та інших, які не одержали й досі паї!?). Отож райдержадміністрація, на думку соратників Шинкевича по службі, стає невідповідною до своїх завдань в очах громадян, бо не завжди компетентна «політика» голови і гальмує невідкладне вирішення питань, і дискредитує місцеву виконавчу владу. Такий був рік, що минув, у політикумі місцевого масштабу.

Президент України у кожному виступі вже майже рік не втомлюється повторювати про відкритість влади, доступність до неї простих громадян, про виконання програми «Десять кроків назустріч людям», а тут, на районному рівні, утворюється персональний закритий апарат цензора чи особистого відданого столоначальника, щоб бути подалі від людей. Чи почує про новаторські дії свого районного чільника керівництво?

Михайло СКОРИК.
Дніпропетровська область.

■ **ЗАПИТУЄТЕ — ВІДПОВІДАЄМО**

Кому — пагінці, а кому — корінці

Я маю садок, у якому ростуть селекційні фруктові дерева. Сусід обрізав коріння та гілля кількох дерев, що проростало на його ділянку, внаслідок чого деякі дерева майже повністю загинули. Чи мав він право таке робити і чи маю я право на відшкодування збитків?

Михайло ВОЙТОВИЧ.
Закарпатська область.

Дотримання вимог добросусідства є одним з основних обов'язків власників та користувачів земельних ділянок. Його зміст полягає в тому, щоб обирати такі способи використання земельних ділянок, унаслідок яких власникам та землекористувачам сусідніх ділянок завдається якнайменше незручностей, і не використовувати земельні ділянки способами, які не дозволяють власникам та користувачам сусідніх ділянок використовувати їх за цільовим призначенням (неприпустимий вплив). Отже, у вашому випадку слід подбати про те, щоб дерева не заважали сусідові використовувати його земельну ділянку за призначенням, тобто щоб не було затінення його ділянки, щоб коренi та гілля не захаращували її тощо. Згідно зі статтею 105 Земельного кодексу власник або користувач земельної ділянки має право відрізати коріння та гілля дерев, що проникають на його земельну ділянку з сусідньої, лише у тому разі, якщо вони заважають власникові використовувати земельну ділянку за призначенням. Тож якщо коріння та гілля ваших дерев не перешкоджало вашому сусідові користуватися земельною ділянкою, ви маєте право на відшкодування матеріальної шкоди, заподіяної внаслідок пошкодження дерев. Якщо сусід відмовиться відшкодувати збитки добровільно, ви можете звернутися до суду.

Наталя ВІЛАМОВА, юрист.

■ **ПРИЄМНА НОВИНА**

Перестало бути «барабашкою»

Після сорока років існування Придорожне, що в Дубенському районі, одержало статус села. Цю географічну колізію виправила Верховна Рада України за результатами місцевого референдуму. На ньому мешканці Придорожного сказали рішуче «ні!» статусу «барабашки», що його досі мав їхній населений пункт: насправді село існувало, а в офіційних документах не значилося. Навіть у відомостях останнього перепису Придорожне, де більш як візімдесят дворів, не згадали, а близько трьохсот його мешканців записали до Малих Садів. Досі всім, хто з'явився на світ у Придорожному, у графі «місце народження» теж писали: «село Малі Сади».

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

■ ЗАКОРДОННЕ УКРАЇНСТВО: ВИТОКИ І СЬОГОДЕННЯ

4. Статистика знає не все

Хоч як дивно, але факт: сьогодні ми, в Україні сущі, достеменно не знаємо абсолютно точної загальної кількості етнічних українців у зарубіжжі. Деякі іноземні дослідники відносять нашу закордонну спільноту до майже невловимої при статистичному методі вивчення. Адже ще в першій половині минулого століття імміграційні служби у ряді західних держав визначали національність осіб за тими країнами, звідки вони емігрували. А українці, як відомо, полишали свої одвічні землі на територіях Австро-Угорщини, Польщі, Чехословаччини. Тому в документах, які довелося бачити у літніх наших земляків, записано «австрієць», «поляк», «румун», «росіянин».

Не в усіх країнах під час переписів населення враховується етнічне походження. До того ж державні статистичні показники істотно відрізняються від даних громадських організацій, церков, соціально-демографічних досліджень університетів.

Серед осіб (русинів, рутенів, карпаторосів), котрих обліковці зареєстрували в 1990 році у США як росіян, більшість становили вихідці з західних земель України та їхні нащадки.

У Великій Британії, наприклад, зовсім відсутня урядова статистика про кількісний та соціальний склад української громади. Не існує і чітко визначених національним законодавством критеріїв щодо встановлення етнічного українського походження громадян у цій державі.

Важко визначитися і з бодай приблизною кількістю українських жінок — представниць так званої шлюбної еміграції в Азії та Африці. Одні з них, як громадянки України, перебувають на обліку в консульських відділах посольств нашої держави. Більшість постійно відвідує культурні центри при дипломатичних місіях Росії, які зараховують їх до росіянок. Вони ввійшли до тих більш як десяти мільйонів російських «співвітчизників» у країнах так званого далекого зарубіжжя (ця цифра наводиться в різних московських виданнях; до неї, до речі, належать і тисячі колишніх жителів України, які перебувають у складі міжнаціональних громадських об'єднань вихідців з Радянського Союзу, створених в останні роки на американському континенті).

Оскільки офіційна статистика знає далеко не все про кількісний зарубіжний український загал, то така ситуація сприяє появі в різних вітчизняних публікаціях, інтерв'ю наших поважних державних і громадських діячів інколи фантастичних цифр, пов'язаних з чисельністю української спільноти за межами України. Лише торік на сторінках деяких київських газет фігурували такі дані: 100, 50, 30 мільйонів.

У певних колах знавців діаспори вважається непатріотичним називати менші цифри, бо, мовляв, після проголошення незалежності України число іноземних громадян, які ідентифікують себе українцями, мало зрости. Однак вийшло навпаки. Результати переписів населення в багатьох країнах виказують тенденцію до зменшення в них української людності. Винятком є лише кілька держав. Але про це мова піде далі.

Отже, за даними офіційних обчислень кількості населення та підрахунками й оцінками українських громадських організацій та церковних об'єднань, в країнах поселення українських громад нині мешкає близько 20 мільйонів іноземних громадян українського роду (це число не враховує, звичайно, наших заробітчан-мігрантів, переважно нелегалів, кількість яких становить від 3 до 7 мільйонів осіб). Вони проживають майже в ста країнах. Більш як у 60 державах діють українські громадські організації.

Тепер щодо переписів населення в окремих країнах. У Російській Федерації, як свідчать офіційні статистичні дані 2002 року, українцями себе назвали трохи більше двох мільйонів дев'ятисот тисяч осіб (два відсотки від усього населення). У 1989 році їх було понад 4,3 мільйона. У 1980-х роках у Москві група демографів заявила про наявність у Росії 10—15 мільйонів чоловік української національності.

У Польщі в 2002 році 31 тисяча громадян задекларувала себе українцями. За даними церков, їхня фактична кількість коливається в межах 250—300 тисяч.

Згідно з результатами загальнонаціонального перепису в 2002 році в Румунії проживала 61.400 етнічних українців (у 1992 році їх офіційно налічувалося майже 66 тисяч). Союз українців Румунії оперує цифрою «понад 200 тисяч».

У Словацькій Республіці в 2001 році було зареєстровано майже 35 тисяч русинів-українців. З них близько 11 тисяч віднесли себе до українців. За останні шість десятиліть кількість автохтонного українсько-русинського населення зменшилася майже втричі.

За даними офіційного опитування населення Грузії в 2002 році українцями визнали себе лише 7 тисяч громадян (у 1989 році їх налічувалося більше 52 тисяч). Найголовнішими причинами зменшення представників нашого етносу в зарубіжжі є закономірний процес асиміляції, побоювання у них за свою подальшу кар'єру, міграція, ймовірна фальсифікація результатів переписів. Наприклад, з Киргизії щороку від'їздить в середньому до 300 українців у пошуках роботи, можливості навчання, через відсутність перспектив самореалізації у цій державі. У Польщі під час перепису спрацював давній стереотип боязні відкрито визнати себе українцем. Згідно з даними Центру опитування громадської думки Республіки Польщі гірше, ніж до українців, у країні ставляться лише до румунів і циган. До того ж головні управління української, словацької та німецької національних меншин у своїх офіційних заявах вказали на зафіксовані порушення, яких припускалися рахівники у процесі перепису. До тих держав, де чисельність українських громад зростає, передусім належать Канада і США. У країні кленового листу у 2001 році на українське походження вказало більше мільйона 71 тисячі громадян (порівняно з 1991 роком їхня кількість збільшилася на 1,6 відсотка). У США, за останніми статистичними даними, проживає понад 893 тисячі людей українського роду (на 152 з лишком тисячі більше у порівнянні з 1990 роком). За твердженнями провідних українських громадських організацій, в США ця цифра становить майже 2 мільйони. Приріст української людності в цих країнах відбувається переважно за рахунок нової еміграції з України і високого рівня народжуваності. На початку минулого року в Києві, після перемоги помаранчевої революції, зустрівся з групою знайомих українців з сусідніх східноєвропейських країн. Зайшла мова і про переписи. На це вони мені відповіли: «Якби ці опитування відбулися після подій на Майдані, то їхні підсумки були б для нас втішними. Сьогодні бути українцем у наших краях стало престижним».

Станіслав ЛАЗЕБНИК,
голова громадської організації «Разом».

Дні «Голосу України» в Ужгородському районі

Анатолій КОЛІБАБА: «ЦЕНТР БЮДЖЕТНОГО ПРОЦЕСУ

Бути ближче до людей

Ужгородський район — найзахідніший в Україні і найближчий сусід Євросоюзу, бо безпосередньо межує із двома державами — Словаччиною та Угорщиною. На Закарпатті він — найбільш економічно благополучний, бо і промисловість, і сільське господарство не так потерпають від усіляких експериментів і реформ. А ще на його території — добре розвинена мережа міжнародних автомобільних та залізничних артерій і найбільші в регіоні митні переходи «Тиса» та «Ужгород».

— Саме тому район має особливу інвестиційну привабливість, — вважає **голова районної держадміністрації Анатолій КОЛІБАБА (на знімку)**, — і саме тому тут зосереджена найбільша кількість підприємств спеціальної економічної зони «Закарпаття» — 15 із 20. Серед них і такі відомі, як ЗАТ «Єврокар» із складання легкових автомобілів, ТОВ «Ядзакі-Україна» із виробництва електроджгутів для автомобілів, ТОВ «Джейбіл» — виробництво компонентів для електронної промисловості. У структурі промислового виробництва найбільша частка припадає на обробну галузь. Питома вага продукції району в загальнообласному обсязі — майже 42 відсотки. Середньомісячна заробітна плата становить понад 1000 гривень і на 20 відсотків вища за середньообласну.

Славиться район середнянськими винами й ужгородськими коньяками, садами й виноградниками. Навесні буде закладено ще 200 гектарів багаторічних насаджень. Зростає поголів'я худоби і птиці. Безперечно, найбільша частка у виробництві сільгосппродукції належить 24 сільгосппідприємствам різних форм власності та 290 фермерським господарствам. Лідерство тут за приватними сільгосппідприємствами «Ластівка», ТОВ «Агростар» (зернові), «Ватра» (тваринницька продукція) та фермерським господарством «Коник» (картопля, фрукти, зернові). Займаються цим і 18 тисяч особистих дворогосподарств. Загалом торік від реалізації сільгосппродукції отримано 19,7 мільйона гривень, а чистий прибуток сільгосппідприємств становив 3 мільйони 104 тисячі гривень. Середньомісячна зарплата порівняно з минулим роком зросла більш як на 25 відсотків.

Доходи місцевих бюджетів району за загальним та спеціальним фондами за 11 місяців становлять 38 мільйонів 777 тисяч гривень, власні надходження по загальному та спеціальному фондах зведеного бюджету району перевищили 23 мільйони гривень. Наповнюється бюджет і за рахунок продажу землі через аукціон. На цій основі динамічно розвивається соціальна сфера. Будуються нові об'єкти охорони здоров'я і школи, одна з яких — у селі Оноківцях стала до ладу в передноворічні дні. Триває газифікація сіл. У 2005 році споруджено майже 60 кілометрів мереж. Перед Новим роком голубе паливо підведено ще до чотирьох сіл і присілків. У третьому кварталі 2006 року буде завершено газифікацію всіх населених пунктів.

Район зазнав жорстоких ударів стихії під час паводків 1998 та 2001 років, тому ще й дотепер актуальним залишається захист населення від природних і техногенних катастроф. Маємо багато небезпечних ділянок на інженерних та гідротехнічних спорудах. А в травні 2005 року над районом пронісся буревій. На ліквідації наслідків лиха у найстисліші терміни виконано робіт на 1 мільйон 600 тисяч гривень, що були виділені з Державного резервного фонду. Ще 195 тисяч гривень використано із резервного фонду місцевого бюджету. Відремонтовано чотири загальноосвітні школи, Середнянську районну лікарню, Дубрівський сільський клуб, два комунальні будинки в селі Розівці. На місці тимчасового аварійного моста в селі Кам'яниці збудовано новий добротний, надійний і навіть гарний. Впорядкували мережу водовідвідних каналів, очистивши їх від чагарників, зробили регуляцію русел річок, у кількох селах облаштували водовідвідні системи із шлюзами. Проте ще з радянських часів люди мали головний біль від меліоративних систем, бо ті мали кількох господарів. Спочатку системи були водгоспівськими, потім їх передали на баланс сільських рад. А там коштів та людей на їх обслуговування немає. Системи заму-

ТРЕБА ЗМІСТИТИ У БІК МІСЦЕВИХ ГРОМАД»

люються, а звідси — потопи на рівному місці. Три дні дощу — і люди вже плавають. Поблизу Великої Доброні через це цвіло ряскою та загнивало старе річище Латориці, бо востаннє його чистили тридцять років тому. Кошти на ці роботи надійшли аж наприкінці серпня, а термін їх використання — грудень. Тому ми залучили всіх тих, хто в області спеціалізується на таких роботах, тобто колективи Хустської та Мукачівської пересувних механізованих колон. Допомогли й водгоспівці.

Попри щоденні клопоти й проблеми не забуваємо про соціально незахищених наших громадян. Таких у районі понад 6 тисяч. Вони регулярно отримують грошову допомогу, продукти харчування, одяг, окремим оплачуємо вартість електроенергії, встановлюємо квартирні телефони. Майже 100 з них поліпшили здоров'я в санаторіях. При Середнянській дільничній лікарні є стаціонарне відділення для одиноких та інвалідів. Понад 300 таких громадян обслуговує відділення соціальної допомоги за місцем їх проживання.

Одним із пріоритетних напрямів роботи райдержадміністрації є розв'язання проблеми зайнятості населення. Протягом минулого року роботу отримало понад 1100 людей і тепер на обліку в районному центрі зайнятості залишилося 520 безробітних. Відкриттю нових робочих місць сприяє зростання економіки. Програмою зайнятості за рахунок усіх джерел фінансування передбачалося створення 3950 нових робочих місць. Цю програму фактично здійснено. До цього значною мірою спричинилася й інвестиційна діяльність.

Дещо про правила гри

На сьогодні в економіку району залучено 45 мільйонів 200 тисяч доларів США прямих іноземних інвестицій, або 18 відсотків, що вкладені в економіку області загалом. На одного мешканця району припадає 687 доларів за середньообласного показника 201 долар. Суб'єктами, які працюють у СЕЗ «Закарпаття» та території пріоритетного розвитку, реалізовано продукції та надано транспортно-експедиційних послуг на 3,8 мільярда гривень, до бюджетів усіх рівнів сплачено 391 мільйон 500 тисяч гривень. Збережено 1875 робочих місць, а середньомісячна заробітна плата на цих підприємствах перевищує 1000 гривень. Хіба це не переконливий приклад доцільності існування СЕЗ «Закарпаття»? Окрім «Єврокара» та «Джейбіла», які вже успішно працюють у СЕЗ, торік розпочало виробництво компонентів для електронної промисловості ТОВ «Джейбіл». Підприємство уже завершило пілотний інвестиційний проект і має наміри розпочати реалізацію нового — вартістю понад 50 мільйонів євро. Він передбачає будівництво заводу, на якому буде створено більш як 2000 робочих місць. Йде будівництво другої черги заводу «Єврокар», у перспективі — спорудження підприємства із виготовлення будівельних матеріалів, заводів м'ясопереробного та із глибокої переробки кукурудзи, реконструкція та відновлення роботи заводу із переробки фруктів, завершення реконструкції санаторно-курортних комплексів у Нижньому Солотвині та санаторію в селі Анталовцях, а це — ще приблизно 1500 робочих місць. Однак скасування пільг для вільних економічних зон та територій пріоритетного розвитку негативно позначилося на темпах залучення інвестицій. Комусь — це експерименти із вільною економічною зоною, а нам — дірка у бюджеті, латати яку ніхто з високих державних мужів, схоже, не збирається. Не кажу вже про зняття проблеми працевлаштування.

Не можу не скористатися можливістю висловити свої міркування з приводу адміністративно-територіальної та бюджетної реформи. Душа болить від системи виконавчої влади, яка діє сьогодні, але що прийде їй на зміну? Згідно з чинним законодавством реальну владу в державі має Кабмін. Ні обласні, ні районні, а тим більше міські, селищні та сільські ради не мають і частини тих важелів, з допомогою яких вони мають вирішувати на своїх територіях щоденні проблеми «малих українців». Завдяки народним обранцям усі ресурси, тобто кошти і кадри, передано у виключну компетенцію Кабінетові Міністрів. Таким чином влада на місцях — повна управлінська імпотенція. Хочемо, але не можемо. Прикладів — хоч греблю гати. За вікном — зима, а передбачувані у бюджеті кошти на газифікацію так і не надійшли. Між тим дохідна частина бюджету, за твердженнями Мінфіну, справно виконується. Хто і на яких принципах керує цим процесом? Щодо «хто» — відомо, щодо принципу — то він такий: «Хочу — дам, не хочу — не дам». Або дам тоді, коли регіон ним уже скористатися не зможе і кошти знову повернуться туди, звідки прийшли. Або ще. Задумав Кабмін серед білого дня за рахунок місцевих бюджетів збільшити державний — і зробив так. Серед бюджетного року змінив розподіл єдиного податку і збільшив державний. Звичайно, за рахунок зменшення доходів місцевих бюджетів. При цьому забув відновити рівновагу бюджетів сільських та міських рад за рахунок дотації. Тому принцип бюджетної політики треба змінити і хоч трохи змістити центр бюджетного процесу в бік місцевих громад.

Інженер-технолог Лариса Тюріна демонструє продукцію фабрики з виготовлення картопляних чіпсів, що в селі Сторожниця.

Це щодо фінансів. А кадрова політика? Вона теж унікальна. Хіба це розумно контролювати з Печерських пагорбів призначення на посаду ветеринара, санітарного лікаря, землевпорядника чи лісника у кожній області, в кожному районі? Така система призначення керівників місцевих представництв міністерств і відомств паралізує роботу державної виконавчої влади на місцях. Оскільки ці відомчі представництва ні перед ким в областях і районах відповідальності не несуть, то працювати з ними можна або на засадах суто людських стосунків, або через коліно. Чиновник центрального відомства, котрий непідзвітний регіональному керівникові, користі громаді приносить дуже мало. Він працює на своїх київських покровителів.

Тепер слово — до ідеологів адміністративної реформи. Регіонам нині повноважень вистачає. І не має особливого значення, за ким ці повноваження закріплені — за держадміністраціями чи виконкомами рад. Не вистачає іншого — визначених законом механізмів їх реалізації. До чого я веду? До того, що у проектах адмінреформи за регіональною виконавчою владою, тобто за обласними держадміністраціями, передбачається лише координація місцевих представництв міністерств і відомств. Тому пропоную відрядити проектантів адмінреформи на практику в регіони. Можна і на керівні посади. Так вони на собі відчують і зрозуміють, що вийде з їхніх пропозицій і що дійсно потрібно на місцях.

Про проблеми місцевого самоврядування в селі чи селищі. У нашому районі третина сільських рад не дотаційна. Якщо головам цих рад надати повноваження, вписані у проектах адмінреформи, то через півроку потік скарг і ходаків до Президента й Верховної Ради збільшиться у десятки разів. У регіонах запанує повний хаос. Ось кілька прикладів. Кабмін робить розрахунки коштів на надання медичних чи, приміром, освітянських послуг із розрахунку на одного мешканця чи учня. Всі регіони — в однакових умовах. Чудово! А які реальні видатки затверджують сільради на дитсадки, ФАПи, амбулаторії, школи? Або інша ситуація. Бюджетним кодексом передбачено не менш як 1 відсоток коштів акумулювати на непередбачувані видатки. Жодна сільська рада цього не робить, а використовує їх на зарплату апаратові сільради. Змінити щось тут неможливо, бо місцеве самоврядування від державної виконавчої влади ізольоване. А що ж громада? Якщо хтось думає, що влаштувати Майдан у селі простіше, ніж у столиці, то він глибоко помиляється. Тому пропоную передати місцевому самоврядуванню максимальну кількість повноважень і забезпечити їх здійснення механізмом та ресурсами. Створити ефективну систему контролю і відповідальності рад та їх голів перед державою за наданням громадянам державних послуг. Ввести обмеження перебування на посаді, приміром, два терміни, та певні вимоги до посад голів сільрад — вища освіта, володіння державною мовою, медична довідка як для держслужбовця.

Записав
Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушено справу № 3/341-Б про визнання банкрутом сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю племпродуктор по птахівництву «Тетра» (32200, Хмельницька область, м. Деражня, вул. Промислова, 15, р/р 26006300126 в Деражнянському відділенні Ощадбанку, МФО № 375069, код ЄДРПОУ 22776758).

Розпорядником майна призначено Синишина О. А. (м. Київ, вул. Драгоманова, 10-а, кв. 29 ліцензія № 484194 від 29.12.2002 р.)

Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в місячний термін з дня публікації до господарського суду та розпорядника майна.

Постановою господарського суду Полтавської області від 20.12.05 по справі № 7/47 відкрите акціонере товариство «Гоголівське хлібоприймальне підприємство» (код 00955673, Полтавська обл., В. Багачанський р-н, с. Гоголеве, вул. Гоголя, 50, рахунок № 26006710198970 в ПОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 331014), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором товариства призначено арбітражного керуючого Несвіта Володимира Івановича (ліцензія № 047993 від 19.10.2001 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-б, кім. 18, тел. 508-067).

Постановою Господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 22.12.2005 р. у справі № 12/77-05 Товариство з обмеженою відповідальністю «Миколаївське» (адреса: Сумська область, Роменський район, с. Миколаївка, код ЄДРПОУ 30902380) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Ховріна Юрія Андрійовича, ліцензія серія АБ № 216919 від 07.04.2005 року, адреса: 40030, м. Суми, а/с 282.

Державне підприємство «Донецька вугільна енергетична компанія» (код ЄДРПОУ 33161769, юридична адреса: 83000, Донецька область, м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Артема, 63) повідомляє, що наказом Міністерства вугільної промисловості України від 27.01.2006 р. №57 («Про створення ДП «Шахтоуправління «Південнодонбаське №1»), прийнято рішення про виділення відокремленого підрозділу «Шахтоуправління «Південнодонбаське №1» зі складу Державного підприємства «Донецька вугільна енергетична компанія».

Заяви кредиторів, пов'язані з діяльністю відокремленого підрозділу «Шахтоуправління «Південнодонбаське №1» приймаються протягом двох місяців (з дня публікації оголошення у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації), за адресою: «Шахтоуправління «Південнодонбаське №1», місто Вугледар, Донецька область, Україна, 85670.

Господарський суд Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) ухвалою від 20.10.2005 р. порушив справу № 6/102-05 про банкрутство сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Сула» (Сумська область, Недригайлівський район, с. Кулишівка, код за ЄДРПОУ 30032871).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Воловика Сергія Володимировича, ліцензія серії АА № 779353 від 08.11.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-й поверх).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Втрачене свідоцтво платника ПДВ №31738704 від 07.07.97 р. на бланку №5-р серія НВ 447925, яке було видано ЗАТ «Продторг», м. Шепетівка, код ЗКПО 14160820, вважати недійсним.

Ухвалою господарського суду Сумської області (40477, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) від 26.01.2006 р. по справі № 6/128-05 порушено провадження у справі про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Кролевецький ремонтно-механічний завод» (41300, Сумська обл., м. Кролевець, вул. Шевченка, 86, код ЄДРПОУ 00901571, р/р 26001000836 Ф ВАТ КБ «Надра» Сумське РУ, МФО 337535).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Наумову Ольгу Василівну, ліцензія серії АБ № 246964 від 27.04.2005 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Харківська, 122).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою по справі №43/14 порушив провадження про банкрутство ТОВ «Прагмаконтракт» (02002, м. Київ, вул. М. Раскової, 11, кв. 218, код 32960423, рах. №26002300610001 в Оболонській філії АКБ «Київ», МФО 320605).

Розпорядником майна підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) по справі № 15/218 Б постановою від 17.01.06 р. за заявою голови ліквідаційної комісії відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом приватне підприємство «Азов-Тревел» (87549, Донецька область, м. Маріуполь, пр. Леніна, 34; р/р 260012151055561 в Маріупольській філії АКБ УОБ, МФО 334185, ЄДРПОУ 32788288) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений голова ліквідаційної комісії Матвейчук Денис Валентинович (87557, м. Маріуполь, а/с 189).

Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) 27 грудня 2005 р. порушено справу № 42/229 Б про банкрутство відкритого акціонерного товариства «Будмаш» (код за ЄДРПОУ 01033310, м. Донецьк, вул. Тамбовська, 1. Р/р 26005000283003 в ДФ АТ «Укрінбанк», Ухвалою Господарського суду Донецької області від 27.12.2005 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Попова Івана Петровича (ліцензія арбітражного керуючого серії АБ № 271568 від 7 грудня 2005 р.), проживає за адресою: 86427, Донецька обл., м. Єнакієво, вул. Брайляна, б. 36, кв. 33.

Претензії кредиторів та заяви можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Головна мета — долати безробіття

■ НАШІ ІНТЕРВ'Ю

Державній службі зайнятості України щойно виповнилося 15 років. За час своєї діяльності вона пройшла період організаційного і правового становлення, набула практичного досвіду розв'язання проблем безробіття і посіла чільне місце в системі органів соціальної сфери. У цьому переконує робота Чернігівського обласного центру зайнятості, який став важливим інструментом у вирішенні завдань забезпечення вивільнених людей робочими місцями у регіоні. Встановлення тісних контактів з роботодавцями, розширення сфери професійного навчання, різні форми співпраці з безробітними — такий його повсякденний стиль діяльності. Про успіхи, досвід, актуальні проблеми ринку праці на Придесенні наш кореспондент попросив розповісти директора обласного центру зайнятості Лідію ПАДАЛКУ (на знімку).

— Лідіє Василівно, 15 років тому ми жили в інших реаліях. Вони дещо відрізнялися від нинішніх. Чим було викликане створення служби зайнятості?

— Перехід до ринкових відносин, що супроводжувався змінами у галузевій структурі народного господарства та ліквідацією збиткових підприємств, зумовив звільнення значної кількості працюючих. На порядок денний постало питання перебудови діючої служби з працевлаштування з метою комплексного вирішення проблем ринку праці, регулювання зайнятості населення, його працевлаштування, професійного навчання та соціальної підтримки тимчасово непрацюючих. Саме цим мала займатися створена в 1990 році державна служба зайнятості.

У Чернігівській області очолила службу Наталія Пантелеймонівна Пташкіна, яка доклала чимало зусиль для становлення системи працевлаштування безробітних. Нині центри зайнятості діють у кожному райцентрі. У нашій службі працює 450 кваліфікованих спеціалістів.

— Не секрет, що кілька років підряд Придесення за рівнем зайнятості займало останні позиції...

— На жаль, перехід на ринкові відносини був болісним для регіону, який здавна вважався аграрним і де була велика частка підприємств військово-промислового комплексу. До того ж ми пережили зупинки підприємств, ліквідацію колгоспів, банкрутство торговельних закладів. Усі ці негаразди давали невтішну картину з працевлаштуванням людей. Пік високого рівня безробіття припав на весну 2000 року і був найвищим в Україні. У цій ситуації, треба зазначити, обласний центр зайнятості не був пасивним спостерігачем сумних реалій. Він постійно генерував нові методи та форми роботи з незайнятими громадянами та їх роботодавцями, впроваджував передові сучасні технології. Усе це допомогло значно пом'якшити ситуацію на ринку праці.

— А скільки бажаючих знайти роботу скористалося вашими послугами?

— За нашими підрахунками, за 15 років до служби зайнятості звернулося більш як 500 тисяч громадян, тобто фактично кожен другий житель області працездатного віку. Нам вдалося працевлаштувати 235 тисяч чоловік. Крім цього, залучили

У Корюківському районному центрі зайнятості.

до громадських робіт близько 80 тисяч осіб. Важливий і такий показник: нами перепрофільовано завдяки різноманітним курсам профнавчання понад 30 тисяч чернігівців. У 2001 році набрав чинності Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування», яким передбачена можливість надання дотації з фонду роботодавцям для працевлаштування безробітних на додаткові робочі місця. У такий спосіб працевлаштовано 4,6 тисячі осіб.

— Як спрацювала служба зайнятості в минулому році?

— Накреслення обласної програми зайнятості населення з розширення сфери застосування праці виконано на 128,7 відсотка. Річні завдання щодо зайнятості населення з обсягів працевлаштування реалізовані на 101,1 відсотка, професійної підготовки — на 103,7, громадських робіт — на 104,1 відсотка. Внаслідок зміцнення взаємодії служби зайнятості з роботодавцями наприкінці 2005 року кількість наданих вакансій зросла на 42 відсотки і налічувала майже 4 тисячі одиниць. Крім того, вдвічі зросли обсяги професійної підготовки кадрів під конкретні робочі місця (підготовлено 1256 спеціалістів), у 1,8 разу — шляхом стажування безпосередньо на підприємствах (стажувалися 772 особи). Це дало можливість певною мірою зменшити дисбаланс між попитом і пропозицією робочої сили і довести навантаження на одне вільне робоче місце до семи чоловік (проти десяти рік тому).

Центри зайнятості сприяли працевлаштуванню незайнятих громадян шляхом надання роботодавцям дотацій з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття для створення додаткових робочих місць: з підприємствами укладено 1279 угод, на дотаційні робочі місця працевлаштовано 1284 безробітних (більше, ніж у 2004 році на 16 відсотків).

— А чи вдалося виконати завдання Президента України щодо створення нових робочих місць?

— В області за рахунок усіх джерел фінансування протягом минулого року введено в дію 25,7 тисячі нових робочих місць — у 1,7 разу більше, ніж у 2004 році. Переважна більшість, а саме: понад 70 відсотків новостворених робочих місць припадає на сферу малого підприємництва. Отже, завдання Президента виконано. Є у цій великій роботі й частка обласної служби зайнятості. За нашого сприяння та фінансової підтримки Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття роботодавцями та фізичними особами створено 2685 нових робочих місць (10,4 відсотка від загальної кількості), працевлаштовано додатково шляхом надання дотацій роботодавцям — 1284 особи. До речі, 1401 безробітний області отримав допомогу з безробіття одноразово для організації підприємницької діяльності. Серед них 700 чоловік надаватимуть побутові та виробничі послуги, 600 займатимуться торгівлею, а 101 — сільськогосподарським виробництвом.

— Хоча на селі створено сотні сільгоспфірм, ТОВ, все-таки, на жаль, це не вирішує загалом проблему зайнятості сільського населення. Як ви працюєте у цьому плані?

— Кожен третій незайнятий громадянин, який торік набув статус безробітного, був жителем сільської місцевості. Загалом лави безробітних торік поповнили 12,9 тисячі селян (на 11,9 відсотка більше показника 2004 року).

Враховуючи гостроту проблеми сільського безробіття, служба зайнятості активно працює у напрямі зміцнення ділових зв'язків з господарюючими структурами на селі щодо створення нових робочих місць, підготовки спеціалістів під замовлення, створення банку даних професій, які користуються попитом на сільському ринку праці, і в подальшому за якими відбуватиметься навчання безробітних, сприяння їх підприємницьким ініціативам. Ми уклали двосторонні угоди з 517 сільськими і селищними радами щодо співпраці з питань зайнятості. В усіх районах області проведені засідання «круглих столів» з головами сільських рад та сільськими роботодавцями з метою вивчення потреб кожного села і сприяння створенню нових робочих місць, у тому числі шляхом надання дотацій, розвитку малого підприємництва.

Внаслідок цього в сільській місцевості торік створено 3,8 тисячі нових робочих місць (у півтора разу більше, ніж у 2004 році). За сприяння служби зайнятості отримали роботу 4,7 тисячі селян (на 12,6 відсотка більше), у тому числі на дотаційні робочі місця працевлаштовано 267 чоловік, 253 особи отримали одноразову допомогу з безробіття і започаткували власну справу. А відтак чисельність селян, що мають офіційний статус безробітних, наприкінці 2005 року зменшилася проти аналогічного показника 2004-го на 1,6 відсотка і становила 9,2 тисячі осіб.

— Лідіє Василівно, на нарадах у Чернігові, районах часто чути скарги керівників підприємств, що у них на виробництві є робочі місця, але водночас є багато чернігівців, які не бажають працювати. Їм вигідніше бути у статусі безробітного. Чи справді це так?

— Аналіз зареєстрованого ринку праці свідчить про погіршення і якості вакансій, і якісних характеристик робочої сили: професійно-кваліфікаційні навички більшості зареєстрованих безробітних не відповідають вимогам сучасного ринку праці. На сьогодні не задовольняється попит на працівників інженерно-технічних спеціальностей, робітників-верстатників, робітників будівельних професій, потреба в яких з розвитком виробництва зростає. В районах у дефіциті кваліфіковані медики, юристи, педагоги.

Значну частину наданих підприємствами та організаціями вакансій (станом на 01.01.2006 року — 45,8 відсотка, або 1,8 тисячі одиниць) проблематично використати для працевлаштування безробітних через низький рівень заробітної плати, заборгованість з її виплати, скорочений режим праці, ускладнену транспортну доступність та важкі умови праці, особливі вимоги роботодавців до рівня освіти, кваліфікації, досвіду роботи потенційних працівників. У результаті середня тривалість пошуку роботи для однієї незайнятої особи у 12 разів перевищує термін укомплектування вакансії і становить 138 днів. Тому особливої ваги на сучасному ринку праці набуває проблема якості й конкурентоспроможності робочої сили, задоволення потреб роботодавців у необхідних кадрах.

Зазначу, що на обліку в центрах зайнятості протягом 2005 року перебувало 12,7 тисячі осіб, які нездатні на рівних конкурувати на ринку праці (більше аналогічного показника 2004 року на 4,5 відсотка). Рівень працевлаштування квотників становив 23,7 відсотка (у 2004-му — 24,1) за загального рівня працевлаштування 38,9 відсотка. На це негативно впливає той факт, що у структурі квотників збільшується частка осіб старшого, передпенсійного віку (на 28 відсотків більше), зменшується чисельність молоді (на 22,6 відсотка), яка не бажає займати робочі місця з низькою заробітною платою і має можливість працевлаштуватися в Києві, межуючих регіонах Росії, де є достатньо вакансій із зарплатнею у 2—3 рази вищою, ніж в області.

Відтік за межі області найбільш кваліфікованих робітників, здебільшого з числа молоді, призвів до

Клієнт Корюківського РЦЗ у секторі самостійного пошуку вакансій.

значного старіння кадрів на підприємствах області.

— Що ви робите, аби змінити ці непривабливі тенденції на краще?

— На забезпечення потреб підприємств у працівниках, вдосконалення взаємодії служби зайнятості з роботодавцями щодо вирішення проблем безробіття, надання соціальних послуг населенню було направлено проведення виїзних днів обласного центру зайнятості за участю керівництва ОЦЗ, голів райдержадміністрацій та органів місцевого самоврядування. Крім цього, з керівниками колективів та іншими соціальними партнерами у 2005 році проведено 194 «Дні центру зайнятості», 801 семінар, 116 засідань «круглого столу», 228 ярмарків вакансій, 31 аукціон претендентів, до участі в яких було залучено 8,8 тисячі суб'єктів господарювання та інших соціальних партнерів. Налагоджено співпрацю з Регіональним фондом підтримки підприємництва, Чернігівським інноваційним бізнес-інкубатором. У рамках реалізації проекту фонду «Євразія» і ОБСЄ «Розвиток фермерства і підприємництва на основі розвитку традиційного промислу Ніжинського регіону» проводилися навчальні семінари за участю науковців, провідних спеціалістів у галузі сільського господарства та економіки з безробітними Ніжинського, Борзнянського та Носівського районів, індивідуальні консультації, мета яких — інформування безробітних про один із перспективних видів підприємницької діяльності, яким є фермерство. У 14 районах області та Прилуках 686 безробітних при відкритті власної справи скористалися податковими пільгами, рішення про які було прийнято місцевими органами виконавчої влади за поданням служби зайнятості.

Як результат, наприкінці 2005 року кількість наданих вакансій збільшилась на 42 відсотки (3,9 тисячі одиниць), подвоїлись обсяги професійної підготовки під конкретні робочі місця.

— Є непоодинокі факти, коли підприємці, фермери беруть на роботу безробітних, але вони не позбавляються свого статусу і отримують допомогу з безробіття, а зарплату в конверті. Як реагує на такі випадки обласний центр зайнятості?

— Це справді є проблемою не тільки нашого регіону. І тому ми вживаємо заходів, аби таких фактів було менше. Нині на Чернігівщині уже кілька місяців працюють робочі групи у районах та містах з легалізації робочих місць у різних галузях економіки. До їх складу увійшли і представники служби зайнятості. Спільно з податківцями, інспекцією праці ми провели 526 рейдів, під час яких виявили 815 нелегальних робочих місць. За результатами перевірок зареєстровано 532 трудові договори між працівниками та підприємцями, 21 особа розпочала індивідуальну трудову діяльність, 22 — працевлаштовано у селянських фермерських господарствах, з 23 особами укладено цивільно-правові угоди. Усі, хто незаконно отримував допомогу з безробіття, змушені повернути її разом з штрафом. Ця робота триватиме і надалі.

— Які сучасні технології застосовує служба зайнятості?

— У нашій роботі з безробітними за останні роки сталися разючі зміни. Насамперед зникли черги. Причина тому проста — ефективність впровадженої Єдиної технології обслуговування незайнятого населення. Почала діяти й Єдина інформаційно-аналітична система. Остання включає в себе уніфіковану оперативну базу даних про потребу в працівниках, пропозицію робочої сили і можливості професійного навчання не лише по Чернігівській області, а й по всій Україні. Комп'ютерна обробка інформації з різних джерел ринку праці значно пришвидшує пошук роботи для працюючих.

— Хоча за останні роки зроблено чимало, але все-таки, напевне, у вашій роботі є проблеми, які потребують вирішення. Що, на ваш погляд, може стимулювати їх розв'язання та покращити зайнятість громадян?

— Враховуючи, що сьогодні перед державними установами, зокрема і службою зайнятості, стоять завдання стосовно трудового та патріотичного виховання молоді, її мотивації до праці, вважаємо за доцільне удосконалення законодавства про зайнятість населення в частині організації оплачуваних громадських робіт. У нас є можливість ширше залучати до них учнівську та студентську молодь у період канікул. Ми пропонуємо створення спеціальних фондів за рахунок місцевих бюджетів, підприємств та Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття на паритетних засадах. Це дасть можливість залучати до оплачуваних громадських робіт студентів, учнів загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних навчальних закладів, які займатимуться ремонтом шкіл, благоустроєм та озелененням територій, впорядкуванням заповідників, відбудовою історико-культурних пам'яток, спортивних майданчиків, об'єктів соціальної сфери.

Інтерв'ю взяв Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігів.

Фото автора та обласного центру зайнятості.

Вітаємо переможців акції «Чиста перевага» від Philips!

Мобільні телефони Philips Xenium 9@9e виграли* такі учасники:

Бєляєв О. В., м. Одеса; Бромико В. М., м. Одеса; Булавенко Д. А., м. Київ; Валєєва Т. М., АР Крим, Сімферопольський р-н, с. Строганівка; Головко В. О., м. Харків; Гуленюк Д. М., м. Одеса; Єлінова Н. О., Харківська обл., м. Покотилівка; Забицький Я. М., м. Харків; Калініченко Г. В., Житомирська обл., м. Радомишль; Комісаренко О. В., м. Донецьк; Кордюк О. С., м. Херсон; Максимовський А. В., м. Харків; Мануйлов Г. М., м. Харків; Маренич В. І., м. Харків; Мельниченко А. В., Житомирська обл., м. Малин; Моросовська І. В., м. Харків; Моспан О. В., м. Одеса; Назаренко Ю. М., м. Харків; Негреєв О. В., м. Донецьк; Ніколаєвська Л. О., м. Дніпропетровськ; Остапчук О. А., м. Одеса; Павленко А. В., м. Одеса; Пасічник В. А., м. Запоріжжя; Педченко С. А., Донецька обл., м. Горлівка; Посохов О. Б., м. Харків; Степенко Г. Д., м. Київ; Хоменко М. Г., Донецька обл., м. Волноваха; Щербатенко О. О., Житомирська обл., смт Попільня; Юнцевич В. М., м. Київ; Ягушевська Н. Ю., м. Дніпропетровськ.

Плазмові телевізори Philips 42PF7320 виграли*:

Гончар М. В., м. Чернівці; Корнійко Р. О., Київська обл., Броварський р-н, с. Требухів; Фотов В. М., м. Київ.

*Під виграшем мається на увазі покупка телефону чи телевізора за 1 гривню.

PHILIPS

Шановний акціонер! ВАТ «Київський завод «Граніт»

повідомляє Вас, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 28 березня 2006 року о 15:00 в актовому залі заводу за адресою: м. Київ, проспект Визволителів, 17.

Порядок денний:

1. Про підсумки фінансово-господарської діяльності Товариства за 2005 рік (звіти правління, ревізійної комісії, наглядової ради).
2. Затвердження річної фінансової звітності Товариства за 2005 рік та порядку розподілу чистого прибутку.
3. Обрання члена правління замість вибуваючого.
4. Збільшення статутного фонду Товариства.
5. Затвердження змін до Статуту Товариства.
6. Створення дочірнього підприємства.

Реєстрація акціонерів 28 березня 2006 року з 14:00 до 14:45 за вказаною адресою. Для участі в зборах акціонери повинні представити -документ, що посвідчує особу; представники - документ на право участі у зборах - документ, що посвідчує особу.

Інформація щодо збільшення Статутного фонду (відповідно до ст. 40 Закону України «Про господарські товариства»):

1. Мотив збільшення Статутного фонду - Статутний фонд збільшується з метою залучення додаткових коштів для фінансування розвитку гірничо-видобувного цеху Товариства.
2. Спосіб збільшення Статутного фонду - Статутний фонд збільшується шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості.
3. Розмір збільшення Статутного фонду - 1 938 996,25 грн. (один мільйон дев'ятсот тридцять вісім тисяч дев'ятсот дев'яносто шість гривень 25 копійок).
4. Додатково випускається 193 899 625 (сто дев'яносто три мільйони вісімсот дев'яносто дев'ять тисяч шістсот двадцять п'ять) простих іменних акцій в документарній формі загальною номінальною вартістю 1 938 996,25 грн. (один мільйон дев'ятсот тридцять вісім тисяч дев'ятсот дев'яносто шість гривень 25 копійок).
5. Номінальна вартість однієї акції залишається незмінною і становить 0,01 грн. (одна копійка).
6. Права акціонерів при додатковому випуску акцій:

На першому етапі підписки буде реалізоване переважне право акціонерів на придбання акцій Товариства, що випускаються додатково, у кількості, пропорційній їх частці в Статутному фонді на дату початку проведення першого етапу відкритої підписки на акції.

Заяви, що надійшли від інвесторів, які не є акціонерами, до початку другого етапу підписки не розглядаються.

На другому етапі реалізується право інших інвесторів та акціонерів на придбання акцій, що випускаються додатково, у кількості, що перевищує кількість акцій, на які акціонери реалізували своє переважне право. При цьому, на другому етапі переважним правом на придбання акцій, що випускаються додатково, користуються акціонери Товариства.

Акціонери також мають всі інші права, передбачені чинним законодавством та статутом Товариства.

7. Підписка проводиться в два етапи:

1 етап: початок - 31 травня 2006 року, закінчення - 14 червня 2006 року (15 днів);
2 етап: початок - 15 червня 2006 року, закінчення - 16 червня 2006 року (2 дні).

8. Порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних зі зміною Статутного фонду. Збитків, пов'язаних із збільшенням Статутного фонду, у жодного акціонера не передбачається.
9. Проект змін до статуту Товариства, пов'язаних із збільшенням статутного фонду: п. 9.1.2 викласти в редакції: «Статутний фонд Товариства становить 2 500 000,00 (два мільйони п'ятсот тисяч гривень 00 копійок) гривень»;

п. 9.1.3 викласти в редакції: «Статутний фонд Товариства поділено на 250 000 000 (двісті п'ятдесят мільйонів) простих іменних акцій номінальною вартістю 0,01 грн. (одна копійка)».

Правління ВАТ.

Постановою Господарського суду Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, майдан Незалежності,1) від 25.01.2006 р. по справі № 4/251-Б визнано банкрутом СТОВ "Трудівник", с. Митківці, Летичівського р-ну, код 04540526 та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено Горбаня Аркадія Олексійовича (ліцензія АА № 485236 від 17.03.2003р., 29008, м. Хмельницький, вул. Сковороди, 14, кв. 151).

Правління ВАТ «Бердянський райагропромпостач» повідомляє, що загальні збори акціонерів ВАТ «Бердянський райагропромпостач» відбудуться 04 квітня 2006 р. о 14 годині за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, Мелітопольське шосе, 84 в приміщенні адмінбудинку.

Порядок денний:

1. Звіт правління ВАТ про результати фінансово-господарської діяльності у 2005 р.
2. Звіт ревізійної комісії ВАТ про роботу за 2005 р.
3. Звіт спостережної ради про роботу за 2005 р.
4. Затвердження річного балансу за 2005 р.
5. Інше.

Правління ВАТ «Бердянський райагропромпостач».

Ухвалою господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 11.01.2006 р. у справі №5/248-Б-05 по СТОВ «Верхньосірогозьке» (74722, с. Верхні Сірогози, Нижньосірогозького району Херсонської області, код ЄДРПОУ 30924383) порушено судом справу про банкрутство боржника.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Куцюпак Ю. І., свідоцтво АБ №176104 від 30.06.05 р., адреса: м. Херсон, пр. 200-річчя м. Херсону, 22, кв. 93, тел.: 8 (0552) 54-71-69.

Заяви з вимогами кредиторів до банкрута приймаються до господарського суду протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Регіональне агентство з питань банкрутства в АРК та м. Севастополі та ліквідатор СВК ім. Леніна проводять публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника СВК ім. Леніна, розташованого за адресою: АР Крим, Сакський район, с. Виноградове, вул. Леніна, 4.

Загальна характеристика об'єктів продажу:

1. Лот №1 - свинарник, 1993 р. будівництва, площею 544 кв. м. - початкова ціна 14 720 грн. з ПДВ
2. Лот №2 - корівник №6, 1973 р. будівництва, площею 1470 кв. м. початкова ціна 37 060 грн. з ПДВ.
3. Лот №3 - корівник №4, 1974 р. будівництва, площею 1470 кв. м. початкова ціна 46 540 грн. з ПДВ.
4. Лот №4 - механізовані майстерні 1965-1970 рр. будівництва, площею 472 кв. м. - початкова ціна 28 700 грн. з ПДВ.
5. Лот №5 - будівля консервного цеху, 1969 р. будівництва, площею 1075 кв. м. - початкова ціна 77 270 грн. з ПДВ.
6. Лот №6 - склад готової продукції, 1969 р. будівництва, площею 986 кв. м. - початкова ціна 49 880 грн. з ПДВ.

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) перераховуються на рахунок СВК ім. Леніна 26046487024823, ЗКПО 03759659, МФО 324076 в Євпаторійській ФАКБ «УкрсоцБанк» до 11.03.2006 р. включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 11.03.2006 р. включно за адресою: м. Сімферополь, вул. Руська, 103-а. З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу, оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: 8-050-360-41-78.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 13.03.2006 р. о 12:00 за місцем знаходження банкрута: АР Крим, Сакський район, с. Виноградове, вул. Леніна, 4.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладення протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

Постановою господарського суду Донецької області від 13.04.2005 р. (справа № 15/48Б) СТОВ «Сергіївське» ОКПО 30486440 (Красноармійський р-н, с. Сергіївське, вул. Поштова, 26) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гумбакова Сергія Олександровича (ліцензія № АА 783188, адр.: 85320, Донецька обл., м. Димитров, вул. Ватутіна, 19/40, тел. (06239) 6-14-61).

Господарський суд Одеської області (65119, м. Одеса, пр. Шевченка, 29) Постановою по справі № 2/9-06-595 від 31 січня 2006 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно приватного підприємства «МЕРКОМ» (65031, м. Одеса, Новомосковська дорога, 21/1; код 32894817).

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії ПП «МЕРКОМ» Слюсаренко Ларису Іванівну (65031, м. Одеса, Новомосковська дорога, 21/1).

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня публікації оголошення.

Ухвалою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 10.01.2006 р. порушено справу за №9/111 про банкрутство Кобеляцького споживчого товариства «Будівельник» (39200, м. Кобеляки, вул. Полтавська, 42, код 30951349).

Розпорядником майна призначено Чорнокондратенко І. П. (ліцензія №271565 від 01.12.2005 р.), адреса: м. Кременчук, вул. В. Бойко, 13, оф. 12.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1), згідно Постанови по справі № 9/108 від 01.12.2005 р. визнав банкрутом Приватного сільськогосподарського підприємства «Дружба» с. Криничне, Кобеляцького району, Полтавської області, код ЄДРПОУ 03771198 та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Петренко Д. А., ліцензія-серія АБ № 216957 від 16.06.2005 р. Претензії кредиторів приймаються протягом 1 місяця з дня друкування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Нафта-Херсон»

Зареєстроване Шевченківською районною державною адміністрацією у м. Києві за № 10741200000011755 від 02.02.2001 р., код ЄДРПОУ 31282270, місцезнаходження: м. Київ, вул. Івана Франка, 6, повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня публікації за адресою: м. Київ, вул. Івана Франка, 6, тел. 490-73-80.

На відкритих торгах 10.03.2006 р. пропонується:

Лот №1. Цілісний майновий комплекс КП «Склодзеркальний завод»: необоротні активи (основні засоби): цегляні будівлі, споруди, обладнання, транспортні засоби; оборонні активи (виробничі запаси, готова продукція).

Початкова (стартова) ціна: 906 240 грн. з у рахуванням ПДВ. Розмір гарантійного внеску 5% від стартової ціни.

Відкриті торги проводяться у формі аукціону. Набуття права власності на об'єкт продажу не обмежується цільовим призначенням. Результати відкритих торгів оформляються протоколом, до якого заносяться дані про переможця, ціна продажу майна, порядок проведення розрахунків за придбане майно. Додатковою умовою придбання майна згідно плану санації є оплата переможцем відкритих торгів за рахунок його власних коштів, які не входять до вартості продажу цілісного майнового комплексу, винагороди організатора відкритих торгів у розмірі 10% від ціни продажу майна протягом 3-х днів з дня проведення відкритих торгів. Переможець зобов'язаний провести повний розрахунок за придбане майна згідно протоколу відкритих торгів протягом 30 календарних днів з дня проведення відкритих торгів та укласти договір купівлі-продажу протягом 30 календарних днів з дня повного розрахунку за придбане на відкритих торгах майно. Витрати пов'язані з укладанням договору купівлі-продажу покладаються на переможця відкритих торгів.

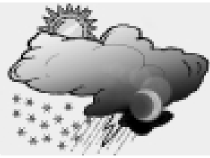
Адреса об'єкту: м. Чернівці, вул. Мисливська, 7.

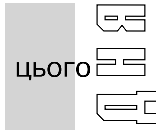
Для участі у відкритих торгах необхідно сплатити реєстраційний внесок - 17 грн. та гарантійний внесок на розрахунковий рахунок філії Прикарпатської регіональної товарної біржі в м. Чернівці: р/р 26002301827318 в ЧЦВ ПІБ, МФО 356163, код 26036343.

Кінцевий термін прийняття заяв - п'ять днів до дня проведення відкритих торгів. Реєстрація учасників відбувається за адресою: м. Чернівці, вул. Комарова, 13-а/717. Для реєстрації в якості учасника аукціону необхідно надати документи, що підтверджують фінансову платоспроможність заявника. Час ознайомлення з майном робочі дні тижня з 9:00 - 17:00 за адресою: м. Чернівці, вул. Мисливська, 7. Торги відбудуться 10.03.2006 року о 14:00 за адресою: м. Чернівці, вул. Комарова, 13-а.

За довідками звертатися за тел.: (0372) 52-90-07 з 9:00 до 16:00.

Завтра в Україні очікується мінлива хмарність. У західній половині України і в Криму сніг, мокрий сніг. На дорогах ожеледиця. Вітер південний та південно-східний, 5—10 м/с, у Карпатах місцями пориви 15—20 м/с. На Лівобережжі (крім Херсонщини) утримається холодна погода з температурою вночі 21—26 градусів, вдень 11—16 градусів морозу. На решті території вночі 15—20 градусів, місцями до 24 морозу, вдень 9—14 градусів морозу (на крайньому півдні 3—8 градусів морозу); у західних областях — послаблення морозу вночі до 7—12, вдень до 1—6 градусів

8 ЛЮТОГО

■ 1918 р. У Києві встановлено радянську владу. ■ 1921 р. Помер князь Петро Кропоткін, революціонер, теоретик анархізму. ■ 1921 р. В Україні ухвалено декрет про заповідник «Асканія-Нова». ■ 1921 р. Народився білоруський письменник Іван Мележ («Люди на болоті», «Подих грози»). ■ 1936 р. Створено Управління у справах мистецтв при Раднаркомі УРСР. ■ 1981 р. У Києві, в колишньому костьолі, відкрито Будинок органної й камерної музики.

■ З ЖИТТЯ ЗІРКОВИХ

Валерій Леонтьєв кинув курити

Ніяких серйозних побоювань за своє здоров'я, що змусили музиканта прийняти це вольове рішення, в пана Леонтьєва, на щастя, немає. Просто з нового року він вирішив приділяти більше уваги своїй фізичній формі і позбутися однієї з головних шкідливих звичок, що отруювали йому життя. Артист закликає всіх своїх шанувальників наслідувати його приклад.

Платіть за наші пісні!

Українська Ліга музичних прав виступає за введення збору грошей у російських ресторанах і кафе за використання української музики. Про це заявив директор компанії звукозапису «Лавина Мюзик» Едуард Клим.

«Нас ображає, що ми відраховуємо Росії кошти за російську музику, що крутять у наших барах і ресторанах, а Росія відмовляється платити нам. Хоча сьогодні достатньо української музики крутять у Росії. Наші стосунки ніколи не називали рівноцінними і партнерськими. Це антинаціональна політика стосовно українських виконавців і її треба змінити», — сказав він.

Українська Ліга музичних прав збирає і потім розподіляє винагороди за використання музики конкретних виконавців у комерційній діяльності кафе, барів, ресторанів, торговельних комплексах і транспорті. У 2005 році ліга зібрала близько 500 тис. гривень (близько 100 тисяч доларів) за публічне використання музики в Україні, що в 2,5 разу перевищує збори за 2004 рік.

Нове меню «Сніданку»

Не вперше «Сніданок з 1+1» змінює свій вигляд. Але вперше ця зміна така глибинна. Задумані новини, ідеї численних і різноманітних рубрик нарешті реалізовані і з'являться перед глядачами в найзакоханіший день року — 14 лютого. У меню програми все, що смакуватиме з самого рання, — заряд гарного настрою, корисні поради, новини всього світу і події країни, спілкування з розумними людьми і розважальні жарти. За словами шеф-редакторів програми Марії Старожицької та Ірини Малихиної, ранок на каналі буде корисним, гламурним, інформативним і розважальним. Головними координаторами позитивних емоцій вранішніх годин стануть четверо ведучих — Інна Москвіна і Олександр Рассказов, Юлія Жмакіна та Юрій Громницький. У гості до них приходитимуть автори основних рубрик і розділів, щоб розповісти про культурне життя, про новинки на ринку побутової техніки, про медичні нюанси і застороги тощо.

У «ВІА Гри» — рокіровка

Група «ВІА Гра» не розпадається. З неї всього лише йде Надя Грановська. Шанувальників інтригували довго — хто ж її замінить? З величезного числа претендентон продюсери колективу вибрали «Міс Донецьк» — Христину Коц-Готліб.

Костянтину Меладзе і Дмитру Костюку зовнішні дані білявої Христини сподобалися відразу. Її прийняли на роботу після того, як продефілювала і заспівала пару пісень з репертуару «ВІА Гри». Хоча її вокальні дані виявилися досить скромними. Христина Коц-Готліб — студентка Донецького університету економіки і торгівлі, а також модель.

За повідомленнями газети, родичі Христини обіймають високі посади у вугільній промисловості України, а на кастинг її привів один друг, впливовий бізнесмен. Утім, як виявилося, це — саме та дівчина, яку продюсери «ВІА Гри» давно шукали. На гастролі в новому складі група поїде одразу після того, як із Христиною попрацюють педагоги з вокалу і фонетики.

СПАЛАХ,
або Казка з елементами Камасутри

Критик Емануїл Бескін в далекому 1923 році назвав виставу «Лісістрата» у МХАТі «пожежею вишневого саду». Малося на увазі, кажучи по-нашому, що ця вистава спалює звичний формат МХАТу.

Наш театр імені Івана Франка теж має свій формат. Умовно назвемо його «українським класичним стилем». Але в штаті театру є режисер, який любить експерименти — з формою, стилем. Його звати Андрій Приходько. Про роботу Приходька над новою виставою «Шякунтала» чутки ходили ще рік тому. І ось вона з'явилася.

Якоюсь мірою вистава «Шякунтала» — давньоіндійська містерія за мотивами «Махабхарати» та творів Калідаси — то пожежа, принаймні для тієї публіки, яка в цьому театрі звикла до «Мартина Борулі» чи «Украденого щастя». Бо тут нас змушують розшифровувати художню красу Камасутри...

...Заходиш перед виставою до фойє театру, а там дівчата в індійських сарі продають східні солодощі! Дівчата запрошують до спілкування, роздають буклети про кришнаїтські семінари для зацікавлених і кадять пряні запахи. Пробираєшся до глядацької зали. А на сцені — вже троє музик: Олексій Кабанов, Сергій Пучков і Андрій Мороз здобувають автентичні староіндійські мелодії, граючи на сітарі, талах і перкусіях. А от з'являються й артисти, різнобарвні й майже поіндійському пластичні. Вояки і брахмани, голубі, зелені і червоні, всі вони одночасно і несподівано носилися по залу із списами і вглядалися в обличчя, ніби вишукуючи якогось індійського Духа, що заблукав поміж нас. Колорит України й Індії зійшовся в одному цілому (зима в залі і літо на сцені). Актори впустили в зал енергетику отого чарівного і маловідомого для нас світу. Але ми із здивуванням впізнаємо в ньому й себе. Особливо тоді, коли на сцені з'являються різнокольорові слони, риби, птахи і священна синя корова — в стилі нашої геніальної народної художниці Марії Приймаченко. Отака от «цитата» українського таланту в індійському контексті. А після отих потрясінь настає й найголовніше естетичне потрясіння! На яскравому заднику із зображенням священних тварин — ефект зоряного неба, а на цьому тлі — кохання (за індійськими мірками, здається, третього рівня)! Ці картинки захоплюють навіть гріховодників.

Жанна КУЗНЕЦОВА,
Олександра СЛЬОЗКО.

Китайцям не покажуть «Мемуари гейші» офіційно

Влада Китаю заборонила показ у кінотеатрах країни голлівудського фільму «Мемуари гейші». Прем'єру картини режисера Роба Маршалла про життя японської гейші було заплановано в Китаї на 9 лютого. На думку влади КНР, це фільм може спричинити хвилю народного гніву й антияпонських настроїв.

Головні ролі в стрічці виконали популярні китайські акторки Цзи Чжан і Гун Лі. Влада вже розкритикувала їхню роботу. Компанію-виробника фільму сповіщено про зняття фільму з прокату. Її представник висловив співчуття з приводу цього рішення китайської влади, ремствуючи на те, що ще в листопаді 2005 року фільм було схвалено до показу.

Однак, попри офіційну заборону фільму, «Мемуари гейші» можна придбати на піратських DVD у Пекіні і Шанхаї всього за один долар. Крім того, стрічку можна безкоштовно скачати (і навіть з китайськими субтитрами) з багатьох китайських веб-сайтів.

«Мемуари гейші» були визнані гідними «Золотого глобуса» за оригінальний сценарій і номінувалися на шість «Оскарів», однак до короткого списку претендентів на премію не потрапили.

Скільки коштуватиме «Євробачення-2006»?

Організатори конкурсу «Євробачення-2006» витратять на його проведення 12 мільйонів євро. Повідомив голова правління грецької державної телерадіокомпанії ERT Христос Панагопулос.

За словами Панагопулоса, Греція використовує «Євробачення» для того, щоб рекламувати себе як країну, що ідеально підходить для туризму. Було вирішено відмовитися від покупки рекламного часу на всіх телеканалах Європи, що трансльоватимуть фестиваль «Євробачення», зазначив Панагопулос.

«Така реклама обійшлася б занадто дорого — в сто мільйонів євро. Замість цього ми запускатимемо на сцені в ході конкурсу короткі ролики, що рекламують Грецію», — пояснив організатор фестивалю.

На «Євробаченні-2006» очікуються співаки і музичні колективи з тридцяти дев'яти країн. Конкурс буде проведено у травні в Афінах.

Сторінку підготовлено за матеріалами і фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

Редактор номера
Віталій ЖЕЖЕРА.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.
для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.
для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 006

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна»
79026, м. Львів,
вул. В. Великого, 2.
Зам. 77

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.
Зам. 558

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos